

ജാപ്ജി സാഹിബ്

ആത്മീയതയിലേക്കുള്ള യാത്രിക
മലയാളം പരിഭാഷ

സൂചിക

1. ജാപ്ജി സാഹിബ്-----	1
2. അർദാസ്-പ്രാർത്ഥന-----	48
3. ആത്മാവിന്റെ പാത -----	52
4. യാത്രയ്ക്കുള്ള തത്വചിന്ത -----	54
5. സ്ത്രീകളുടെ പങ്ക് -----	57
6. തലപ്പാവിന്റെ പ്രാധാന്യം -----	62
7. വിനയം നിങ്ങളുടെ യാത്രയിലെ പ്രധാന സാരാംശം -----	64

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

പരമാത്മാവ് ഒന്നേയുള്ളൂ അദ്ദേഹം ഈ ലോകത്തിൽ നിലച്ചു നിൽക്കുന്നവനാണ് ഈ കാണുന്ന ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടി കർത്താവാണ് സർവ്വവ്യാപിയാണ് നിർഭയനാണ് വൈരാഗ്യരഹിതനാണ് ആ സ്വരൂപം കാലചക്രങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിനും അപ്പുറത്താണ് യോനിയിൽ നിന്നും ജനിക്കാത്തവനാണ് അത് സ്വയംഭൂവാണ് മാത്രമല്ല അത് ഒരു സത് ഗുരുവിൽ നിന്നും മാത്രം ലഭിക്കുന്നതാണ്

॥ ਜਪੁ ॥

ജപിക്കു

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

നിരാകാര പരബ്രഹ്മ സ്വരൂപമായ പരമാത്മാവ് സൃഷ്ടിയുടെ ആദിയിലും അതിനുമുൻപും സത്യസുരൂപം ആയിരുന്നു

ਚੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ഇപ്പോൾ വർത്തമാന കാലത്തിലും ആ പരമാത്മാവിന്റെ അസ്ഥിത്വം ഉണ്ട് ശ്രീ ഗുരുനാഥ് ദേവിന്റെ കഥനത്തിൽ നിന്നും അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഭാവിയിലും ആ സത്യസുരൂപമായ നിരാകാരം ആയ പരമാത്മാവിന്റെ അസ്ഥിത്വം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നാണ്

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥

ഒരുവൻ എത്ര പ്രാവശ്യം സ്നാനാദി കാര്യങ്ങളാൽ ശരീര ശുദ്ധി വരുത്തിയാലും അത് മാനസിക പവിത്രത കൈവരിക്കാൻ ആവില്ല മനസ്സിന്റെ പവിത്രത ഇല്ലെങ്കിൽ ഭഗവത് വിചാരം മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകാനും സാധ്യമല്ല

ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

ഒരുവൻ ഏകാഗ്രനായി സമാധിയിലായി മൗനം കൈവരിച്ചാൽ പോലും മാനസിക ശാന്തി കൈവരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല അതിന് മനസ്സിൽ നിന്നും മിഥ്യാധാരണകളെ ഒഴിവാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥

ഒരുവൻ ഈ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളെയും ഭുജിച്ചാലും അവന്റെ മാനസികൃഷ്ടിയെ ശമിപ്പിക്കാൻ ആവില്ല

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥

ഒരുവൻ എത്രതന്നെ സമർത്ഥനായാലും ശരി സ്വാർത്ഥവിചാരം ഉള്ളതിനാൽ അവൻ ഒരിക്കലും പരബ്രഹ്മ സ്വരൂപമായ സർവേശ്വരനെ പ്രാപിക്കാൻ കഴിയില്ല

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥

ഇവിടെ നമ്മിൽ ഒരു ചോദ്യം ഉദിക്കുന്നു എന്നാൽ എങ്ങനെയാണ് ആ സത്യപ്രകാശ് പൂരിതനായ ആ സർവേശ്വരനെ പ്രാപിക്കുക നമുക്കും ആ നിരാഹാര സ്വരൂപത്തിനും ഇടയിലുള്ള ഈ മിഥ്യ തടസ്സങ്ങളെ എങ്ങനെ മറികടക്കാനാവും

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ആ പ്രകാശ പൂരത്തിന്റെ ഭാഗമായി തീരാൻ ഗുരു നാനക് ദേവ് ഒരു ഉപായം പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് ഈ സൃഷ്ടിയുടെ പാരമ്പര്യ പ്രാരംഭത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ പറഞ്ഞു വരുന്ന സത്യം എന്താണെന്ന് വെച്ചാൽ ഈശ്വരന്റെ ആദേശങ്ങൾക്ക് അധീനമായി നടക്കുന്ന ഏതൊരു ലൗകിക പ്രാണിക്കും ഇത് സാധ്യമാണ് എന്നാണ്

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥

ഈ ലോകത്തിൽ നമ്മുടെ ശരീരം ഉൾപ്പെടെ എല്ലാം തന്നെ ഈശ്വരന്റെ ആദേശത്തോടെയാണ് രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്നാൽ ആ ജഗദീശ്വരന്റെ ആദേശങ്ങൾക്ക് വാഗ്മൊഴി നൽകുക എന്നത് അസാധ്യമായ കാര്യമാണ്

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

പരമേശ്വരന്റെ ആദേശത്താൽ ഈ ഭൂമിയിൽ അനേകായിരം യോനികളിൽ ജീവൻ ഉടലെടുക്കുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദേശത്താൽ തന്നെയാണ് സമൂഹത്തിൽ മാന അപമാനങ്ങൾ അഥവാ ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾ പ്രാപ്തമാകുന്നത്

ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨീਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥

പരമേശ്വരന്റെ ആദേശത്താൽ മാത്രമേ ഒരു ജീവൻ ശ്രേഷ്ഠമായ അഥവാ തലങ്ങളെ പ്രാപിക്കാൻ കഴിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവൻ ഈ സാംസാരിക ലോകത്തിൽ സുഖവും ദുഃഖവും അനുഭവിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥൻ ആകുന്നു

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥

പരമാത്മാവിന്റെ ആദേശത്താൽ അനേകായിരം ആത്മാക്കൾക്ക് മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നു അതേസമയം അനേകായിരം ആത്മാക്കൾ ഈ സംസാരിക ചക്രത്തിൽ ഉഴുന്നു

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥

ആ ജഗദീശ്വരന്റെ ശക്തിക്ക് അധീനമില്ലാത്തതൊന്നും തന്നെ ഈ ലോകത്തിൽ ഇല്ല

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ഹേ നാനക്ക് ആത്മാവ് ആ പരമാത്മാവിന്റെ ആ ദേശങ്ങളെ പറ്റി മനസ്സിലാക്കിയാൽ ആരും തന്നെ അഹങ്കാരികളായി ഞാനെന്ന വിചാരത്തിന് അടിമയാകില്ല ഈ അഹം എന്ന തത്വമാണ് ജീവനെ ആ നിരാകാരിയായ പരമേശ്വരന്റെ അടുക്കൽ നിന്നും ദൂരെ നിർത്തുന്നത്

ਗਾਵੈ ਕੇ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥

പരമേശ്വരന്റെ കൃപയാൽ മാത്രമേ ആരിലാണോ ആത്മീക ശക്തി ഉള്ളത് അവർക്ക് മാത്രമേ സർവശക്തിമാനായ ഈശ്വരന്റെ യശോ ഗാനം സാധ്യമാവുകയുള്ളൂ

ਗਾਵੈ ਕੇ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨീਸਾਣੁ ॥

ചിലർ ഈശ്വരനാൽ നൽകപ്പെട്ട കഴിവുകളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തിയെ ഗായനം ചെയ്യുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു

ਗਾਵੈ ਕੇ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥

ചില ആത്മാക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവർണനീയമായ ഗുണങ്ങളെയും മഹിമയെയും പറ്റി പുകഴ്ത്തി പാടുന്നു

ਗਾਵੈ ਕੇ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵീਚਾਰੁ ॥

ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തെ തന്റെ വിദ്യയുടെ ബലത്താൽ പുകഴ്ത്തി പാടുന്നു

ਗਾਵੈ ਕੇ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੋਹ ॥

ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ രചയിതാവായും സംഹാരകനായും മാനിച്ച് ഗുണഗാനം ചെയ്യുന്നു

ਗਾਵੈ ਕੇ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥

ചിലർ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് ആ പരമേശ്വരൻ ജീവൻ നൽകി പിന്നെ അതിനെ തിരിച്ചെടുക്കുന്നു

ਗਾਵੈ ਕੇ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥

ചിലർ ആ നിരാകാര സ്വരൂപത്തെ തന്നിൽ നിന്നും ദൂരെയാണ് എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യശോഗാനം പാടുന്നു

ਗਾਵੈ ਕੇ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥

ചിലർ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംശമായി കണ്ട് ആ പരമാത്മാവിന്റെ മഹിമയെ പുകഴ്ത്തി പാടുന്നു

ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥

അനേകായിരം ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ പറ്റി പറയുന്നു എന്നിട്ടും അതിനൊരു അന്തവുമില്ല

ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥

കോടിക്കണക്കിന് ജീവ രാശികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗാനം ചെയ്യുന്നു എന്നാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസ്തവിക സ്വരൂപം അറിയാൻ ആർക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല

ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ആ പരമാത്മാവ് ജീവ രാശികൾക്ക് ഭൗതികപദാർത്ഥങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു പക്ഷേ നൽകുന്നതിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം മതിയാക്കുന്നില്ല എന്നാൽ ആ സുഖങ്ങൾ അനുഭവിച്ച ജീവജന്തുക്കൾ നിർവൃതി അടയുന്നു

ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

എല്ലാ ജീവ രാശികളും യുഗ യുഗങ്ങളായി ഈ ലൗകിക പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഉപഭോഗം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥

ആ നിരാകാരനായ പരമാത്മാവിന്റെ ആദേശത്താലാണ് സമ്പൂർണ്ണ സൃഷ്ടികളും തങ്ങളുടെ മാർഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നത്

ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥

ശ്രീ ഗുരുനാനക് ദേവ് ഈ സൃഷ്ടിയിലെ സർവ്വ ജീവജാലങ്ങളോടും പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് ആ നിരാകാരനായ പരമാത്മാവ് യാതൊരു ഭേദ ഭാവവും ഇല്ലാതെ ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ ജീവികളിലും തന്റെ സ്നേഹം പൊഴിയുന്നു

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥

ആ നിരാകാര പരബ്രഹ്മമായ പരമാത്മാവ് പേരുപോലെതന്നെ സത്യ സ്വരൂപനാണ് ആ സത്യസൂരൂപത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെയും എണ്ണം അനന്തമാണ്

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੂ ॥

സമസ്ത ദേവന്മാരും ദൈത്യരും മനുഷ്യരും പിന്നെ മൃഗങ്ങളും എല്ലാവരും ദൈവത്തോട് തന്നിച്ച് വേണ്ട ഭൗതിക പദാർത്ഥങ്ങളെ യാചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ പരമാത്മാവ് അതെല്ലാം എല്ലാവർക്കും കൊടുത്തു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു

ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ഒരു ചോദ്യം വരുന്നുണ്ട് ഇതാണ് രാജമഹാരാജാക്കന്മാരെ കാണാൻ പോകുമ്പോൾ കാഴ്ച ദ്രവ്യങ്ങൾ കൊണ്ട് ചെല്ലാറുണ്ട് അതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ കടാക്ഷം സരളമായി ലഭിക്കാൻ എന്താണ് കൊണ്ടുപോകേണ്ടത്

ਮੁਹੰ ਕਿ ਬੇਲਣੁ ਬੇਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

അനന്തശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രേമ പ്രസാദം പ്രാപിക്കുവാനായി തന്റെ നാവുകൊണ്ട് എങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗാനം ചെയ്യുന്നത്

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് എല്ലാം ഉത്തരമായി ഗുരു മഹാരാജ് പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് ആ സർവ്വശക്തിമാനായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം ലഭിക്കുവാനായി പ്രഭാതകാലത്തിൽ ബ്രഹ്മ മുഹൂർത്തത്തിൽ (എപ്പോഴാണോ മനുഷ്യന്റെ മനസ്സ് സാംസ്കാരിക ലൗകിക സുഖങ്ങളിൽ നിന്നും വിരക്തി അടഞ്ഞിരിക്കുന്നത്) ആ സമയത്ത് ആ സർവ്വശക്തിമാനായ പരമാത്മാവിന്റെ നാമസ്മരണം ചെയ്യണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ ഗായനം ചെയ്യണം എന്നാണ്

ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

തൻറെ കർമ്മഫലം കൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഒരു മനുഷ്യജന്മം ലഭിക്കുന്നത് ഇതിൽ നിന്നും മുക്തി പ്രാപിക്കുക സാധ്യമല്ല മോക്ഷം ലഭിക്കാനായി ആ കൃപാമയനായ ഈശ്വരൻറെ ദൃഷ്ടി നമ്മിൽ പതിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

ഹേ നാനക് ജനങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം നൽകൂ അതിൽ നിന്നും മനുഷ്യർക്ക് സത്യസ്വരൂപനായ നിരാകാരനായ ദൈവം സർവ്വവും അദ്ദേഹം തന്നെ എന്ന ബോധം ഉണ്ടാകട്ടെ അങ്ങനെ അവന്റെ എല്ലാ സംശയങ്ങളും ദുരീകരിക്കപ്പെടും

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥

ആ പരമാത്മാവിന്റെ മുർത്തരൂപം ആരാലും നിർമ്മിക്കുവാനോ സ്ഥാപിക്കാനോ സാധിക്കില്ല

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ദൈവം ഈ മായകൾക്ക് എല്ലാം അതീതനാണ് സ്വയം പ്രകാശിതനാണ്

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥

ആരണോ ആ ഈശ്വരന്റെ നാമസ്മരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് അവർക്ക് മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയിൽ ആദരവ് ലഭിക്കുകയുള്ളൂ

ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ശ്രീ ഗുരുനാഥ് ദേവ് ജി ആ നിരാകാരനായ ഗുണങ്ങളുടെ എല്ലാം ഭണ്ഡാരമായ ഈശ്വരനെ ആരാധിക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുന്നു

ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രശംസയെ ശ്രവണം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈശ്വര ഭക്തി നമ്മിൽ ജനിക്കട്ടെ

ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥

അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഗൃഹത്തിൽ ദുഃഖങ്ങളുടെ എല്ലാം നാശം സംഭവിക്കുകയും സർവ്വസുഖങ്ങളും വാസം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ഗുരുവിന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നും ഉദ്ഭവിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളാണ് വേദജ്ഞാനം. ആ ഉപദേശ ജ്ഞാനം തന്നെയാണ് എല്ലായിടങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്

ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥

ശിവൻ വിഷ്ണു ബ്രഹ്മ മാതാ പാർവതി എല്ലാം ഗുരുതന്നെയാണ് കാരണം ഗുരു തന്നെ ആണ് സർവ്വശക്തിമാൻ

ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਬਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ശ്രീഗുരുനാഥ് ദേവ് ജി പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് ആ സത്ത് ഗുണസ്വരൂപനായ പരമപിതാവായ പരമേശ്വരനെ തന്റെ വാണികൊണ്ട് വ്യക്തമാക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല കാരണം

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമ അനന്തമാണ് അതിനെ നമ്മുടെ സൂക്ഷ്മ ബുദ്ധിക്കൊണ്ട് വർണ്ണിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ഹേ സർഗുരു എന്നിക്ക് കേവലം ഇത്ര പറഞ്ഞു തന്നാലും

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੇ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥

സമസ്ത ജീവജാലങ്ങളുടെ പിതാവും സർവ്വശക്തിമാനുമായ ദൈവത്തെ ഞാൻ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാതിരിക്കട്ടെ

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥

ദൈവത്തിന്റെ സ്വീകാര്യത പ്രാപ്തമായാൽ മാത്രമേ തീർത്ഥ സ്നാനം പോലും നടക്കുകയുള്ളൂ ആ പരമാത്മാവായ ഈശ്വരന്റെ സ്വീകാര്യത ഇല്ലാതെ തീർത്ഥസ്നാനം ചെയ്തു ഞാൻ എന്താണ് നേടുക കാരണം പിന്നീട് അതെല്ലാം അർത്ഥം ഹീനമായി തീരുകയുള്ളൂ

ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥

ആ സർവ്വ രചയിതാവാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഓരോ സൃഷ്ടിയും കണ്ടു എന്നിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത് ഇതാണ് കർമ്മഫലങ്ങളാൽ മാത്രമേ ഒരുവന് എല്ലാം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥

സത് ഗുരുവാൽ ലഭിക്കപ്പെട്ട ജ്ഞാനം ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കിയാൽ നമ്മുടെ ജീവിതം രത്ന വൈഡൂര്യങ്ങളെ പോലെ തന്നെ ശോഭയുള്ളതായി തീരുന്നു

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ഹേ ഗുരുജി എന്നിക്ക് ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞു തന്നാലും

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੇ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥

സൃഷ്ടിയിലെ സമസ്ത ജീവജാലങ്ങൾക്കും എല്ലാം നൽകുന്നവനായ ദൈവം എന്നെ വിസ്മരിക്കാതിരിക്കട്ടെ

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੁਣੀ ਹੋਇ ॥

ഒരുപക്ഷേ മനുഷ്യന് അഥവാ യോഗികൾക്ക് യോഗസാധന മൂലം നാല് യുഗങ്ങൾക്കും 10 മടങ്ങ് അധികമായി അതായത് 40 യുഗങ്ങളുടെ ആയുസ്സ് ലഭിച്ചാൽ

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

നവ ഖണ്ഡങ്ങളുടെ (പൗരാണിക ധർമ്മ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ
വർണിച്ചിട്ടുള്ളത് പോലെ എല്ലാവർക്കും കിംകൂരിശ്, ഭദ്ര, ഭരത്
,കെതുമാൽ ,ഹരി ,ഹിരണ്യ രമ്യക് പിന്നെ കുരു)
എന്നിവരെപ്പോലെ കീർത്തിമാൻ ആകട്ടെ

ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥

ലോകത്തിലെ വിഖ്യാതരായ പുരുഷനായി തന്റെ പറ്റി
എല്ലാവരും വർണ്ണിക്കുമാനായാലും

ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥

ഒരുപക്ഷേ ആ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപാദൃഷ്ടി ഒരു മനുഷ്യന്റെ
മേൽ പതിക്കാതിരുന്നാൽ പിന്നീട് അവന്റെ
കുശലക്ഷേമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആരും ചോദിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੇਸੀ ਦੇਸੁ ਧਰੇ ॥

ഇത്രയും വൈഭവങ്ങളും എല്ലാവിധ മാനസമ്മാനങ്ങളും
ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും പരമാത്മാവിന്റെ കൃപാദൃഷ്ടി ഇല്ലാത്ത
ഒരുവൻ കീടങ്ങളിലും ക്ഷുദ്ര കീടമായി അതായത് അത്യന്തം
അധമനായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു ദോഷയുക്തനായ ഒരുവൻ
പോലും അവനെ ദോഷിയായി കാണുന്നു

ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥

ഗുരുനാനക് ജി പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് ആ അസീമ
ശക്തിമാൻ ആയ നിരാകാരനായ ഈശ്വരൻ ഗുണഹീനനായ
മനുഷ്യന് എല്ലാ ഗുണങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു ഗുണവാനായ
ഒരുത്തനെ മഹദ്ഗുണി ആക്കി തീർക്കുന്നു

ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੧॥

എന്നാൽ ആ സർവഗുണ സമ്പന്നനായ ഈശ്വരന് ഗുണങ്ങൾ
പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ കഴിവുള്ളവനായി ഒരുവനെയും കാണാൻ
സാധിക്കില്ല

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥

പരമാത്മാവിന്റെ മഹിമയെ ശ്രവണം ചെയ്യുന്നത് കൊണ്ടും
അതായത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തിയിൽ തന്റെ മനസ്സിനെ
ലയിപ്പിക്കുന്നത് കൊണ്ടും മാത്രമാണ് സിദ്ധന്മാരും
സന്യാസിന്മാരും ഭവന്മാരും നാഥന്മാരും എല്ലാവരും പരമ
പദത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥

ആ പരമാത്മാവിന്റെ മഹിമ ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് ഈ
പൃഥ്വിയും ആകാശവും എല്ലാം അങ്ങനെ തന്നെ
നിലനിൽക്കുന്നത് ഇതിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ശക്തിയെപ്പറ്റി നമ്മൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നു

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੇਅ ਪਾਤਾਲ ॥

നാഥവണം കൊണ്ട് മാത്രമാണ് സാൽമലി, ക്രൗഞ്ചം, ജമ്പുകും
ഫലകം എന്നീ സപ്ത ദ്വീപസമൂഹങ്ങളെ കുറിച്ചും ഭൂ ഭവ സ്വാഹ
എന്നീ 14 ലോകങ്ങളെ കുറിച്ചും പിന്നെ അതല്ല വിതല സുതല
എന്നീ ഏഴ് പാതാളങ്ങളെ കുറിച്ചും അറിയാനും അതിന്റെ
വ്യാപകതയെ മനസ്സിലാക്കുവാനും സാധിക്കുന്നത്

ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥

പരമാത്മാവിന്റെ നാമശ്രവണം ചെയ്യുന്നവരെ ആ കാലൻ
പോലും സ്വർശിക്കുവാൻ ആകില്ല

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ഹേ നാനക്ക് പ്രഭുവിന്റെ ഭക്തന്മാരിൽ എപ്പോഴും ആനന്ദം
വർഷിക്കുമാറാകട്ടെ

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

പരമാത്മാവിന്റെ നാഥവണം കൊണ്ട് സമസ്ത ദുഃഖങ്ങളും
ദുഷ്ടർമ്മങ്ങളും എല്ലാം നാശമായി തീരുന്നു

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥

പരമാത്മാവിന്റെ നാഥവണം കൊണ്ട് മാത്രമാണ് ശിവൻ ബ്രഹ്മ
പിന്നെ ഇന്ദ്രൻ എന്നിവർക്ക് ഉത്തമ പദവികൾ പ്രാപ്തമായത്

ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥

ദുഷ്ടന്മാരായ ആളുകൾ പോലും നാമശ്രവണ ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം
പ്രശംസയ്ക്ക് യോഗ്യരായി തീരുന്നു

ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥

നാമശ്രവണം കൊണ്ടു മാത്രമാണ് നമ്മുടെ ശരീരത്തിലെ വിശുദ്ധ
മണിപൂരകം മൂലാധാര എന്നീ അഷ്ടചക്രങ്ങളുടെ രഹസ്യത്തെ
പറ്റി നാം ബോധവാന്മാരാകുന്നത്

ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥

ആ പരമാത്മാവിന്റെ നാമസ്മരണം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് അഷ്ട ശാസ്ത്രങ്ങളും സംഖ്യയോഗ ന്യായം എന്നീ സൂതികളും മനു യാജ്ഞവല്ക്കിന്റെ സൂതി എന്നീ പിന്നെ നാലു വേദങ്ങളും നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ഹേ നാനക് സന്യാസിമാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ എപ്പോഴും ആനന്ദം ചൊരിയുമാറാകട്ടെ

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥

ആ പരമാത്മാവിന്റെ കൊണ്ട് സമസ്ത ദുഃഖങ്ങളും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളും ഇല്ലാതാകുന്നു

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥

നാമശ്രവണം കൊണ്ട് മനുഷ്യന് സത്യം സന്തോഷം പിന്നെ അറിവ് എന്നീ ആധാരഭൂത ധർമ്മങ്ങൾ പ്രാപ്തമാകുന്നു

ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥

നാമശ്രവണം കൊണ്ട് മാത്രം തന്നെ സമസ്ത തീർത്ഥങ്ങളിലും അതായത് ശ്രേഷ്ഠമായ 68 തീർത്ഥങ്ങളിലും സ്നാനം ചെയ്ത് ഫലം ലഭിക്കുന്നു

ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ആ പരമാത്മാവായ നിരാകാരനായ ദൈവത്തിന്റെ നാമശ്രവണം ചെയ്തതിനുശേഷം വീണ്ടും വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് തന്റെ നാവിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന മനുഷ്യന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയിൽ ആദരവ് ലഭിക്കുന്നു

ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

നാമശ്രവണംകൊണ്ട് ആത്മാവ് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു ജ്ഞാനം പ്രാപ്തമാകുന്നു അങ്ങനെ സരളമായി പരമാത്മാവിൽ ലയിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ഹേ നാനക് പ്രഭുവിന്റെ ഭക്തന്മാരിൽ എപ്പോഴും ആത്മീക ആനന്ദം ചൊരിയുമാറാകട്ടെ

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥

ਪਰਮਾਤਮਾവിന്റെ ਨਾਮശ്രവണം കൊണ്ട് സമസ്ത ദുഃഖങ്ങളും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളുടെയും നാശം സംഭവിക്കുന്നു

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥

നാമ ശ്രവണം കൊണ്ട് സമസ്ത ഗുണങ്ങളുടെയും സാഗരമായ ശ്രീഹരിയിൽ ലയിക്കുവാൻ സാധിക്കും

ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ദൈവത്തിന്റെ നാമശ്രവണം കൊണ്ടു മാത്രമാണ് ചക്രവർത്തിമാർക്കും നബികളും എല്ലാം തന്റെ പദങ്ങൾ അലങ്കരിക്കുവാൻ സാധിച്ചത്

ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥

അജ്ഞാനികളായ മനുഷ്യർക്ക് പോലും പ്രഭുവിന്റെ നാമശ്രവണംകൊണ്ട് ഈശ്വര ഭക്തിപ്രാപ്തമാകും

ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥

ഈ ലൗകിക സാഗരത്തിന്റെ ആഴം നാമ ശ്രവണത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് അറിയുവാൻ സാധിക്കും

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ഹേ നാനക് സല്ലുരുഷന്മാരുടെ ഉള്ളിൽ എപ്പോഴും ആനന്ദത്തിന്റെ പ്രകാശം ചൊരിയുമാറാകട്ടെ

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥

പരമാത്മാവിന്റെ നാമശ്രവണംകൊണ്ട് സമസ്ത ദുഃഖങ്ങളും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളും ഇല്ലാതാകും

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ആ പരമാത്മാവായ പരമപുരുഷന്റെ നാമശ്രവണം കേട്ടതിനു ശേഷം അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെയും അതായത് അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എപ്പോഴും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെയും അവസ്ഥ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല

ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ആരൊരുവനാണോ അവന്റെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് വർണ്ണിക്കുന്നത് അവൻ ഒടുവിൽ പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടിവരും കാരണം അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് ഒരിക്കലും സരളമായ ഒരു

കാര്യമായിരിക്കുകയില്ല ഈ സൃഷ്ടിയിലുള്ള ഒന്നിനും തന്നെ
കിട്ടുന്ന ആനന്ദത്തിന്റെ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി ഉദ്ഘാടനം
ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കില്ല

ਕਾਗਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥

ആ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ആരെങ്കിലും എഴുതാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ
പോലും അത് സാധിക്കില്ല കാരണം അത് എഴുതുവാനായി ഒരു
പേപ്പറും ഒരു പേനയും പിന്നെ അതിനെക്കുറിച്ച് എഴുതുവാൻ
തക്കതായ ജ്ഞാനം ഉള്ളവരും ഈ ലോകത്തില്ല

ਮੰਨੈ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

സദ്ഗുരുവിൽ ലീനമായിട്ടുള്ള ഒരുവനെ വർണ്ണിക്കുവാൻ
ആർക്കും സാധിക്കില്ല

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

പരമാത്മാവിന്റെ നാമം സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠവും മായകൾക്ക്
അതീതവും ആണ്

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥

ഒരുപക്ഷേ ആരെങ്കിലും അതിനെ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
സൂക്ഷിച്ച് അതിനെ മനനം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

പരമാത്മാവിന്റെ പേര് കേട്ട് അതിനെ ചിന്തനം ചെയ്യുകയും
മനനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ബുദ്ധിയിൽ ഉത്തമമായ
സ്നേഹം ഉടലെടുക്കും

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

ഭഗവാനെ ഭജിക്കുന്നത് കൊണ്ട് സമ്പൂർണ്ണസൃഷ്ടിയെപ്പറ്റി
ബോധവാനാകും

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨ ਖਾਇ ॥

ഈ ലോകത്തിൽ പ്രഭുവിന്റെ നാമ സ്മരണം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യർ
സാംസാരിക കഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിതരാകും പിന്നെ
പരലോകത്തിൽ യമദൂതന്റെ യാതനകളിൽ നിന്നും പീഡിതൻ
ആവുകയുമില്ല

ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ഈശ്വരന്റെ നാമശ്രവണം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യർ തന്റെ അവസാന
കാലത്തിനു ശേഷം യമദൂതന്റെ കൂടെ നരകത്തിലേക്ക് അല്ല

പിന്നെ ദേവദൂതന്റെ കൂടെ സ്വർഗ്ഗലോകത്തേക്ക് യാത്രയാകും
അതായത് പരമാത്മാവിന്റെ നാമ സ്മരണം ചെയ്യുന്നവരെ യമ
ദൂതന്മാർക്ക് പോലും ഒന്നും ചെയ്യാൻ ആകില്ല

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

പരമാത്മാവിന്റെ നാമം അത്യധികം ശ്രേഷ്ഠവും മായകൾക്ക്
അതീതവും ആണ്

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥

ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തെ ഹൃദയത്തിൽ
ഏറ്റുകയും അതിന് മനനം ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥

നിരാകാരനായ ആ ഈശ്വരന്റെ നാമത്തെ ചിന്തനം
ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ
ഒരിക്കലും ഒരു തടസ്സവും ഉണ്ടാകുകയില്ല

ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥

നാമസ്മരണം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യർ ഈ ലോകത്തിൽ
ഐശ്വര്യത്തിന് പാത്രമാകുന്നു

ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥

അങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തി ഈ ദുരിത പൂർണ്ണമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ
നിന്നും അഥവാ ഈ സാംസ്കാരിക കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്നും
മോചിതനായി ധർമ്മപഥത്തിൽ ചലിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനാകുന്നു

ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥

അങ്ങനെ നാമസ്മരണം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ധർമ്മ കാര്യങ്ങളിൽ
സുദൃഢമായ സംബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കും

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

പരമാത്മാവിന്റെ നാമം അത്യധികം ശ്രേഷ്ഠവും മായകൾക്ക്
അതീതവും ആണ്

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തെ ഹൃദയത്തിൽ ഏറ്റുകയും അതിനെ
ചിന്തനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

പ്രഭുനാമ ശ്രവണവും ചിന്തനവും മനനവുമാണ് മനുഷ്യനെ ഈ സാംസാരിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നും കരകയറ്റാനുള്ള ഒരേ ഒരു മാർഗ്ഗം

ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥

ഭഗവത് ഭക്തിയിൽ ചിന്തനം ചെയ്യുന്നവർ തന്റെ സമസ്ത പരിജനങ്ങൾക്കും ആശ്രയം നൽകുന്നു

ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥

ഗുരുവിന്റെ ശരിയായ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചവൻ സ്വയം ഈ ലൗകിക സാഗരത്തിൽ നിന്നും പുറത്ത് വരുന്നതോടൊപ്പം തന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും ഈ ഭവസാഗരത്തിൽ നിന്നും കരകയറ്റുന്നു

ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥

ഹേ നാനക് ഭക്തിയിൽ ചിന്തനം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ ഒരിക്കലും അലഞ്ഞു തിരിയുന്ന ഒരു ഭിക്ഷക്കാരൻ ആകില്ല

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

പരമാത്മാവിന്റെ നാമം അത്യധികം ശ്രേഷ്ഠവും മായകൾക്ക് അതീതവും ആണ്

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥

ഏതൊരുവനാണോ ഭഗവത് ഭക്തിയിൽ തന്നെ ലയിപ്പിക്കുന്നവനും മനസ്സിൽ ഭഗവാനെ പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥

പ്രഭുവിന്റെ നാമം എപ്പോഴും മനസ്സിൽ കൊണ്ട് നടക്കുന്നവർ ശ്രേഷ്ഠ ജനങ്ങളാക്കിയ അവർ നിരാകാരനായ ഈശ്വരന്റെ കവാടത്തിൽ എപ്പോഴും സ്വീകരിക്കപ്പെടും അവർ തന്നെയായിരിക്കും അവിടെ പ്രമുഖരായി കാണപ്പെടുക

ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥

അങ്ങനെയുള്ള ഗുരു ഭക്തന്മാരായ ജനങ്ങൾ എപ്പോഴും പരമാത്മാവിന്റെ സഭയിൽ ആദരവിന് പ്രാപ്തരാകും

ਪੰਚੇ ਸੋਹਰਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥

അവിടുത്തെ നാമത്തിന്റെ അമൃത് കുടിച്ച
ദൈവസ്നേഹികൾ, അത്തരം നല്ല മനുഷ്യർ, അവന്റെ
കൊട്ടാരത്തിൽ, ദൈവത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ കൂപ
കണ്ടെത്തുന്നു. നമ്മുടെ പേരിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള സമ്പത്ത്
മാത്രമാണ് ദൈവത്തിന്റെ കോടതിയിൽ നമ്മോടൊപ്പം
പോകുന്നത്.

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥

ഗുണവാനായിട്ടുള്ള ഒരു മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ ധ്യാനവും ആ ഒരു
ഗുരുവിൽ തന്നെയായിരിക്കും കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടുക

ਜੇ ਕੇ ਕਰੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തി ആ രചയിതാവിന്റെ കൃപയെപ്പറ്റി
പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ എഴുതാൻ
ആഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ

ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥

ആ സൃഷ്ടികർത്താവിന്റെ പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി ഒരിക്കലും നമുക്ക്
കണക്കാക്കാൻ സാധിക്കില്ല

ਪੈਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੁਤੁ ॥

നീരങ്കർ സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടിയെ ദയയുടെ പുത്രനായ വൃഷഭൻ (ധൗല
കാള) മതത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ നിലനിർത്തുന്നു (കാരണം
മനസ്സിൽ കാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ മനുഷ്യനിലൂടെ
മതപരമായ പ്രവർത്തനം സാധ്യമാകൂ) .

ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥

അത് സന്തോഷമാകുന്ന സൂത്രവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു

ਜੇ ਕੇ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥

ഏതൊരുവനാണ് പരമാത്മാവിന്റെ ഈ രഹസ്യത്തെ
അറിയുന്നത് അവൻ സത്യനിഷ്ഠയുള്ളവനായിരിക്കും

ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੋਤਾ ਭਾਰੁ ॥

അവൻ എത്ര പ്രയാസങ്ങളെ സഹിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കും
എന്നത്

ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥

കാരണം ഈ പൃഥ്വിയിൽ രചയിതാവിന്റെ ഓരോ രചനകളും നമ്മുടെയെല്ലാം ഓരോ ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കും അപ്പുറത്താണ് അനന്തമാണ്

ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥

പിന്നീട് ആ കാളയുടെ എല്ലാ ഭാരവും ഏത് ശക്തിയിലാണ് കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്

ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥

ഈ സൃഷ്ടിയിൽ അനേകം ജാതിയിൽ നിറത്തിൽ പിന്നെ വേറെ വേറെ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ജനങ്ങൾ വസിക്കുന്നു

ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥

അവരുടെയെല്ലാം മസ്കിഷ്കത്തിൽ പരമാത്മാവിന്റെ ആജ്ഞയാൽ ചലിക്കപ്പെടുന്ന പേനകൊണ്ട് അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്

ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

എന്നാൽ സാധാരണ രീതിയിലുള്ള ഒരാൾ ഈ കർമ്മങ്ങളെ കുറിച്ച് എഴുതാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ

ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥

ഒരിക്കലും ഇത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയില്ല

ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥

ആ പരമാത്മാവിന്റെ എത്ര ശക്തിയാണ് ഉള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപം എത്രയും മനോഹരമാണ് എന്ന് അറിയുവാൻ സാധിക്കില്ല

ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥

ദൈവത്തിന് നമ്മുടെ മേൽ എത്രയ്ക്ക് കൃപയാണുള്ളത് എന്ന് ആർക്കാണ് ഇതുവരെ അറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੇ ਕਵਾਉ ॥

ആ പരമാത്മാവിന്റെ ഒരേ ഒരു ശബ്ദത്താലാണ് ഈ സൃഷ്ടിയിലുള്ള സമസ്ത ജീവജാലങ്ങളും ഉദ്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്

ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ആ ഒരു ഒരു ശബ്ദരൂപമായ ഭഗവാന്റെ ആദേശത്താലാണ് ഈ സൃഷ്ടിയിൽ ഒന്നിന് പിറകെ മറ്റൊന്നായി ഓരോ ജീവജാലങ്ങളും ഓരോ പദാർത്ഥങ്ങളും ഉദ്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

അതുകൊണ്ട് അകമ നീയമായ പ്രഭുവിന്റെ എന്നിൽ എവിടെ നിന്നുമാണ് ഇത്രയും ബുദ്ധിയുള്ളത്

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ഹേ അനന്ത സ്വരൂപമേ ഞാൻ ഒരിക്കൽ പോലും എന്നെ അങ്ങിൽ സമർപ്പിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനല്ല

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

താങ്കൾക്ക് ഏതൊരു കാര്യമാണോ ഇഷ്ടമാകുന്നത് ആ കാര്യം തന്നെയാണ് സർവ ശ്രേഷ്ഠം ആയിട്ടുള്ളതും

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥

ഹേ നിരാകാരമായ പരബ്രഹ്മ സ്വരൂപമേ നീ സദാ ശാശ്വതമായ രൂപം ആകുന്നു

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥

ഈ സൃഷ്ടിയിൽ അസംഖ്യം ആളുകൾ ആ രചയിതാവിന്റെ നാമം ജപിക്കുന്നു അനേകം ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ജീവനുതുല്യം സ്നേഹിക്കുന്നു

ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥

അനേകം ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ പൂജിക്കുന്നു അനേകം തപസ്വിമാർ തപസ്വ ചെയ്യുന്നു

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥

അസംഖ്യം ആളുകൾ ധാർമിക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും വേദങ്ങളുടെയും പാരായണം ചെയ്യുന്നു

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਿ ਉਦਾਸ ॥

അസംഖ്യം ആളുകൾ യോഗസാധന മൂലം മനസ്സിലെ ആസക്തികളിൽ നിന്നും മുക്തരാകുന്നു

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥

അസംഖ്യ ഭക്തജനങ്ങൾ ആ ഗുണവാനായ നിരാകാരനായ ഈശ്വരന്റെ ഗുണങ്ങളെ അറിഞ്ഞ് ജ്ഞാനം അർജ്ജിക്കുന്നുണ്ട്

ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥

സത്യം അറിയുന്നവർ പരമാർത്ഥത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവരും ദാനികളുംആയ അസംഖ്യംസത്ജനങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽ ഉണ്ട്

ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥

വീരന്മാർ യുദ്ധക്കളത്തിൽ ശത്രുവിനോട് നേരിട്ട് അസ്ത്രങ്ങൾ നെഞ്ചിലേറ്റ് വാങ്ങി മരിക്കുന്നുണ്ട്

ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥

അസംഖ്യം മനുഷ്യജീവികൾ മൗനം ധരിച്ച് ഏകാഗ്ര ചിത്തരായി ആ പരമാത്മാവിന്റെ ധ്യാനത്തിൽ ലീനരായി ജീവിക്കുന്നുണ്ട്

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

അതുകൊണ്ട് പരമാത്മാവായ പ്രഭുവിന്റെ മഹിമയെ കുറിച്ച് പറയാൻ എനിക്ക് എവിടെയാണ് ജ്ഞാനം

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

योग്യ അനന്ത സ്വരൂപനായ ദൈവമേ ഒരിക്കൽപോലും നിന്നിൽ അർപ്പണമാകാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

നിനക്ക് നല്ലതെന്ന് തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഈ ലോകത്ത് ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളത്

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥

നിരാകാര സ്വരൂപമായ പരബ്രഹ്മമേ നീ സദാ ശാശ്വത രൂപമാണ്

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੇਰ ॥

ഈ സൃഷ്ടിയിൽ അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ മൂഢന്മാരും അജ്ഞാനികളുമാണ്

ਅਸੰਖ ਚੇਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥

അസംഖ്യം കള്ളന്മാരും മാലിന്യം ഭക്ഷിക്കുന്നവരും ഉണ്ട് അവർ എല്ലാവരും മറ്റുള്ളവരുടെ സമ്പാദ്യം കൊള്ളയടിക്കുന്നവരാണ്

ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥

അസംഖ്യമാളുകൾ മറ്റുള്ളവരെ ഭദ്രാഹിച്ച് അത്യാചാരികളായി ഇവിടെ ഭരണം നടത്തി ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നും പോകുന്നവരും ഉണ്ട്

ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥

അസംഖ്യം അധർമ്മികളായ മനുഷ്യർ മറ്റുള്ളവരെ കൊന്ന് ആ പാപം ഏറ്റുവാങ്ങുന്നവരുണ്ട്

ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

അസംഖ്യ പാപികൾ ഈ ലോകത്തിൽ പാപം ചെയ്തു ഇവിടെ നിന്നും വിടവാങ്ങുന്നവർ ഉണ്ട്

ਅਸੰਖ ਕੁੜਿਆਰ ਕੁੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥

കളളം പറഞ്ഞ് മിഥ്യായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞ് നടക്കുന്നവരും അനേകം പേരുണ്ട്.

ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥

കലുഷമായ ബുദ്ധി കാരണം മാലിന്യം ഭക്ഷിക്കുന്ന അനേകം മനുഷ്യർ ഇവിടെയുണ്ട്

ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥

അസംഖ്യം പേർ മറ്റുള്ളവരെ നിന്ദിച്ച് ആ പാപം തന്റെ തലയിൽ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നവരാണ്

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ശ്രീ ഗുരുനാനക് ദേവ് ജി ഇവിടെ പാപികളെയും കുകർമ്മികളെയും അജ്ഞാനികളെയും മാലിന്യ പദാർത്ഥങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവരെയും ദുരാചാരി കളെയും അധർമ്മ മാർഗത്തിൽ ചലിക്കുന്നവരെയും സ്വഭാവത്തെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരെ വളരെയധികം തുച്ഛമായ രീതിയിലാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

അനന്ത സൂരൂപമായ ദൈവമേ ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും നിന്നിൽ സമർപ്പണം ആകുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

നിനക്ക് നല്ലതെന്ന് തോന്നുന്നത് മാത്രമാണ് ഈ ലോകത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളത്

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥

നിരാകാരം സ്വരൂപമായ പരബ്രഹ്മമേ! നീ സദാ ശാശ്വത രൂപമാണ്

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥

ഈ സൃഷ്ടിയിൽ അകാലരൂപിയായ ആ പരമാത്മാവിന്റെ അനേകം പേരുകൾ ഉണ്ട് അനേകം സ്ഥലങ്ങളുണ്ട് അവിടെയെല്ലാം പരമാത്മാവിന്റെ സ്വരൂപം നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും

ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੇਖ ॥

അസംഖ്യം കൽപ്പനാതീതമായ ലോകങ്ങളും ഇവിടെയുണ്ട്

ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥

എന്നാൽ ഏതൊരു മനുഷ്യനാണോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകളെ കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കി അതിന്റെ അസംഖ്യം എന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നത് അവന് തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും

ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥

ശബ്ദങ്ങൾ കൊണ്ട് മാത്രമേ നിരാകാര സ്വരൂപമായ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ നാമങ്ങൾ ജപിക്കാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് പാടി പുകഴ്ത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥

പരമാത്മാവിന്റെ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ശബ്ദത്തിൽ കൂടെ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ അതുപോലെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ കുറിച്ച് പറയുന്നതും ശബ്ദത്തിൽ കൂടെ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥

ശബ്ദത്തിൽ കൂടി മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ കുറിച്ച് എഴുതുവാനോ പറയുവാനോ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥

ശബ്ദങ്ങളെ കൊണ്ട് മാത്രമേ മസ്തിഷ്കത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങളെ കുറിച്ച് പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥

എന്നാൽ ഏതൊരു ഈശ്വരനാണോ എല്ലാവരുടെയും ഭാഗ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ആ പരമേശ്വരൻ ഇവിടെയുള്ള എല്ലാ നിയതികൾക്കും അപ്പുറത്താണ്

ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥

അകാല പുരുഷനായ ദൈവം മനുഷ്യന്റെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ചാണ് അവന്റെ ഭാഗ്യം എഴുതുന്നത് അത് പ്രകാരം മാത്രമേ അവന് സുഖദുഃഖങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥

രചയിതായ ദൈവം ഈ സൃഷ്ടിയുടെ എത്രയ്ക്ക് അധികം വ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ അത് അത്രയും തന്നെ നാമരൂപത്തിൽ തന്നെയാണ്

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੇ ਥਾਉ ॥

ഇവിടെയുള്ള ഒരു സ്ഥലവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ട് നിൽക്കുന്നില്ല

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ കുറിച്ച് പറയുവാൻ എനിക്ക് എവിടെയാണ് ജ്ഞാനം

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

അനന്തസ്വരൂപമായ ദൈവമേ ഒരിക്കൽപോലും നിന്നിൽ സമർപ്പണം ആകുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

നിനക്ക് എന്താണോ ഇഷ്ടമായിട്ടുള്ളത് അത് തന്നെയാണ് ഇവിടെ ശ്രേഷ്ഠം ആയിട്ടുള്ളത്

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

നിരാകാര സ്വരൂപമായ പരബ്രഹ്മമേ നീ സദാ ശാശ്വത രൂപമാണ്

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥

ഒരുപക്ഷേ ഈ ശരീരം കയ്യോ കാലോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ശരീരഭാഗം മലിനമായാൽ

ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹੁ ॥

ਸ਼ੁਫ਼ਲਾਪੰਨਾ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝਕੀ ਅਰੁਣਿਕਾ ਸੁਖਮਾਕੁਸ਼ੁਵਾਨੁ ਸਾਧਿਕੁ

ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥

ਓਰੁਪਕੇਸ਼ੁ ਅਰੁਣਿਕੀਲੁ ਓਰੁ ਵਸੰਤੁ ਮਲ ਮੂਤੁ ਕੋਲੋਂ
ਅਰੁਪਵਿਤੁਮਾਯਾਨੁ

ਦੇ ਸਾਬੁਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥

ਅਰੁਣਿਕਾ ਸੋਪਾਨੁਕੋਲੋਂ ਕੁਝਕੀ ਵਪੁਤੁਨੀਯਾਕੁਸ਼ੁਵਾਨੁ ਸਾਧਿਕੁ

ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਅਨਾਨੁ ਮਨੁਸ਼ੁਨੁ ਆਪੁ ਓਰੁ ਓਰੁ ਓਰੁ ਓਰੁ ਕੋਲੋਂ
ਮਲਿਨਮਾਯਾਨੁ

ਓਹੁ ਧੋਏ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਅਰੁਣਿਕਾ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ
ਪਵਿਤੁਮਾਕੁਸ਼ੁਵਾਨੁ ਸਾਧਿਕੁਕੁਯੁਭੁ

ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਹਿ ॥

ਪੁੰਨੀ ਓਰੁ ਓਰੁ ਓਰੁ ਓਰੁ ਓਰੁ ਓਰੁ ਓਰੁ ਓਰੁ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥

ਪਿਨੇਕਾਯਾ ਹੁ ਲੋਕਾਨੁ ਅਰੁਣਿਕਾ ਮਨੁਸ਼ੁ ਜੀਵਨੁ
ਜੀਵਿਕੁਨੁਭੋਲੋ ਅਰੁਣਿਕਾ ਅਰੁਣਿਕਾ ਅਰੁਣਿਕਾ
ਕਰੁਣਿਕਾਯਾ ਵਿਵਰਨੁ ਧਰੁਣਿਕਾਯਾ ਧਰੁਣਿਕਾਯਾ
ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ
ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥

ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ ਮਨੁਸ਼ੁ ਸੁਖੁ ਤਨੇਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ
ਕਰੁਣਿਕਾਯਾ ਵਿਵਰਨੁ ਸੁਖੁ ਤਨੇਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ
ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥

ਸੁਖੁਨਾਨਕੁ ਜੀ ਪਰੁਯੁਨਾਨਕੁ ਹੁਣੇਕਾਯਾ ਹੁਣੇਕਾਯਾ
ਓਰੁ ਜੀਵਜਾਯਾਯਾ ਕਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ
ਹੁਣੇਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ
ਪਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ
ਕਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ ਅਰੁਣਿਕਾਯਾ

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥

തീർത്ഥയാത്ര ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടോ ജപ തപാധികൾ
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ള ജീവജാലങ്ങളോട്
ദയാസ്വഭാവം കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ സ്വാർത്ഥമായ ദാനം
കൊടുക്കുന്നത് കൊണ്ടോ

ਜੇ ਕੇ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥

ഏതെങ്കിലും ഒരുവൻ തന്നെ ഒരുപാട് മഹാനായി
കണക്കാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ വെറും തുച്ഛനാണ്

ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥

എന്നാൽ ഏതൊരുവനാണോ പരമേശ്വരന്റെ നാമത്തെ
ഇഷ്ടപ്പെട്ടു അവനെ വീണ്ടും വീണ്ടും തന്റെ മനസ്സിൽ ജാപനം
ചെയ്യുന്നത്

ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥

മൃദുഅവൻ അവന്റെ ഉള്ളിൽ തന്നെ എല്ലാ തീർത്ഥ സ്നാനവും
ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു അവന്റെ മലിനതകളെല്ലാം ദൂരെയായി
കഴിഞ്ഞു

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

സദ്ഗുണ സ്വരൂപമായ ദൈവമേ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും നിന്നിൽ
നിവിഷ്ടമാണ് എന്നിൽ യാതൊരു ശുഭ ഗുണങ്ങളും ഇല്ല

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

സദാചാര ഗുണങ്ങളെ നാം കൈവരിച്ചില്ലെങ്കിൽ പരമേശ്വരന്റെ
ഭക്തിയിൽ ലീനമാകുവാൻ സാധിക്കില്ല

ਸੁਅਸਤਿ ਆਖਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥

നിരാഹാരം സ്വരൂപമായ ദൈവമേ സദാ ജയം ഉണ്ടാകട്ടെ
കല്യാണ സ്വരൂപമായ പരബ്രഹ്മമാണ് നീ

ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

നീ സത്യമാണ് ചൈതന്യമാണ് നിത്യം ആനന്ദ സ്വരൂപമാണ്

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥

പരമാത്മാവായ ദൈവം ഈ സൃഷ്ടിയെ രചിച്ചപ്പോൾ ഏത്
സമയമായിരുന്നു ഏത് നിമിഷമായിരുന്നു ഏത്
ദിവസമായിരുന്നു ഏത് തീയതി ആയിരുന്നു

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥

അപ്പോൾ ഏത് ജ്ഞാനം ആയിരുന്നു ഏതു മാസമായിരുന്നു ഈ ലോകം വ്യാപിച്ചപ്പോൾ ഏത് സമയമായിരുന്നു എന്ന് ആർക്കാണ് അറിയാൻ കഴിയുക

ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ഈ സൃഷ്ടിയുടെ രചന ഏത് നിമിഷത്താണ് നടന്നത് എന്ന് വിദ്വാന്മാർക്ക് ജ്ഞാനം കൂടിയിട്ടില്ല എന്നു കേൾക്കേണ്ട അറിവാണ് സാധിച്ചിട്ടില്ല ഒരുപക്ഷേ അവിടെ അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവർ അത് ധർമ്മ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലോ വേദങ്ങളിലോ പറയുമായിരുന്നു

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥

ആ സമയത്തിന്റേ അറിവ് കാലികൾക്കുപോലും അറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല അങ്ങനെ അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ അത് മുൻകൂട്ടാതെ പറയുമായിരുന്നു

ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥

ഈ സൃഷ്ടിയുടെ രചനാ ദിവസം ആഴ്ച ജ്ഞാനം മാസം ഇതൊന്നും ഒരു യോഗികൾക്കും അറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

ഇതിനെയെല്ലാം ഉത്തരം ഒരേയൊരു ജഗദീശ്വരന് മാത്രമേ അറിയാവൂ

ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥

ഞാനെങ്ങനെയാണ് അകാലപുരുഷനായ ആ ദൈവത്തിന്റെ മഹിമയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്? അതിനെ വർണ്ണിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണ്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലീലകളെ പറ്റി എങ്ങനെയാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥

സദ്ഗുരു പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് എല്ലാരുടെയും സ്വയം ബുദ്ധിമാന്മാരായി കണക്കാക്കിക്കൊണ്ട് ആ പരമാത്മാവിന്റെ മഹിമയെ കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

എന്നാൽ പരമേശ്വരൻ മഹാനാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം അതിലും മഹത്താണ് ഈ സൃഷ്ടിയിൽ ഓരോന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപയാൽ ഉണ്ടായതാണ്

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੇ ਆਪੈ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੇਹੈ ॥੨੧॥

ഹേ നാനക് ആരെങ്കിലും ഒരുവൻ ആ നിരാകാര സ്വരൂപനായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കി എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് തീർച്ചയായും കള്ളമാണ് അവൻ ഒരിക്കലും പരലോകത്തിൽ സ്ഥാനം ലഭിക്കുകയില്ല

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥

സാധാരണമായ ജനങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത് 7 ആകാശവും ഏഴ് പാതാളവും ഉണ്ട് എന്നാണ് എന്നാൽ സദ്ഗുരു അവരുടെ സംശയങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉത്തരം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയാണ് പറയുന്നത് ഈ സൃഷ്ടിയിൽ ലക്ഷക്കണക്കിന് പാതാളങ്ങൾക്ക് അടിയിൽ പാതാളങ്ങളുണ്ട് ആകാശങ്ങൾക്കു മേലെ ആകാശങ്ങൾ ഉണ്ട്

ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥

വേദങ്ങളിലും ഇതിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട് പരമാത്മാവിന്റെ ഉറവിടം കാണാൻ പോയവർക്ക് ആർക്കും തന്നെ അതിന്റെ അന്ത്യം കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല

ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੁ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥

എല്ലാ ധർമ്മ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും 18000 ലോകങ്ങൾ ഉള്ളതായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ ഇതിന്റെയെല്ലാം മൂലം ഒരേയൊരു പരമേശ്വരനാണ് ഈ ലോകത്തിന്റെ രചയിതാവാണ്

ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੇ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനയുടെ ആകാരം അളക്കാനോ കണക്ക് ചെയ്യാനോ ആർക്കും തന്നെ സാധിച്ചിട്ടില്ല അതെല്ലാം തന്നെ മനുഷ്യരുടെ കണക്കിന് അപ്പുറത്താണ്

ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥

ഏതൊരു രചയിതാവിനെ ആണോ ഈ സമ്പൂർണ്ണ ലോകത്തിലെ മഹാൻ എന്ന് പറയുന്നത് സ്വയം അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ അറിയാൻ കഴിയുന്നത്

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്തുതി പാടുന്ന സാധകന്മാർ പോലും ആ പരമാത്മാവിന്റെ സ്തുതി പാടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലിപ്പത്തെക്കുറിച്ച് പറയുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല

ਨਦੀਆ ਅਤੇ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥

എങ്ങനെയെന്നോ നദികൾ എല്ലാം സമുദ്രത്തിൽ ലയിച്ച്
അതിന്റെ ആഴം അറിയാതെ തന്നെ കളയുന്നത് അതു
പോലെതന്നെ ആ പരമാത്മാവിന്റെ സ്തുതി പാടി നാം അതിൽ
തന്നെലയിച്ചുചേരുന്നു

ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥

സമുദ്രത്തിന്റെ രാജാവ്, ചക്രവർത്തിമാർ ,ആ
പർവ്വതസമാനമായ സമ്പത്തുകൾക്ക് അധിപരായി ഇരുന്നിട്ട്
പോലും

ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥

ഒരു പക്ഷേ അവരുടെ മനസ്സിൽ പരമാത്മാവിന്റെ
വിസ്തൃതിയെക്കുറിച്ച് വിസ്താരത്തെക്കുറിച്ച് അറിവ് ഇല്ല
എന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്ക് ഒരു ഉറുമ്പിന്റെ അത്ര പോലും
വലിപ്പം ഉണ്ടാവുകയില്ല

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ആ നിരാകാര സ്വരൂപനായ ഈശ്വരന്റെ മഹിമയ്ക്ക് യാതൊരു
അതിർത്തിയുമില്ല അതുപോലെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
പ്രശംസയ്ക്ക് യാതൊരു അന്തവുമില്ല

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ആ രചയിതാവ് രചിക്കപ്പെട്ട ഈ സൃഷ്ടിക്ക് യാതൊരു
അന്തവുമില്ല അതുപോലെ തന്നെ അദ്ദേഹം നൽകുന്ന
സൗഭാഗ്യങ്ങൾക്കും യാതൊരു അന്തവുമില്ല

ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

അദ്ദേഹം കാണുന്നതിനും കേൾക്കുന്നതിനും അന്തമില്ല
അതായത് അദ്ദേഹം ആ നിരാകാര സ്വരൂപനായ ദൈവം എല്ലാം
കാണുന്നവനും എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനുമാണ്

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

ആ ഈശ്വരന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എന്ത് രഹസ്യമാണ് ഉള്ളത് എന്ന്
ആർക്കും അറിയാൻ സാധിക്കില്ല

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ഈ ലോകം അദ്ദേഹമാണ് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് അത് എത്ര കാലം
നിലനിൽക്കുമെന്ന് അതിന്റെ അതിർത്തി എന്താണ് എന്ന്

ആർക്കും അറിയാൻ സാധിക്കില്ല

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

അതിന്റെ ആദിയും അന്തവും ആർക്കും അറിയാൻ സാധിക്കില്ല

ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

അനേകായിരം ജീവജാലങ്ങൾ അതിന്റെ അന്തം അറിയാനായി ഇവിടെ അലഞ്ഞു തിരിയുന്നുണ്ട്

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥

എന്നാൽ ആ അകാല പുരുഷനായ നിരാകാരനായ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ അന്തം ആർക്കും അറിയാൻ സാധിക്കില്ല

ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളുടെ അന്തം എന്താണ് എന്ന് ആർക്കെങ്കിലും അറിയാൻ സാധിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ

ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥

പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ പ്രശംസ, സ്തുതി ആകാരം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ ഇതെല്ലാം എത്ര പറയുന്നോ അത്രയ്ക്ക് തന്നെ അധികമായി കൊണ്ടിരിക്കും

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥

നിരാകാര സ്വരൂപനായ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ സ്ഥാനം സർവ്വ ശേഷമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനം സർവ്വോച്ചമാണ്

ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ॥

എന്നാൽ ആ നിരാകാര സ്വരൂപനായ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ നാമം മഹത്താണ്

ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

ഏതെങ്കിലും ഒരു ശക്തി അതിനേക്കാളും വലുത് മഹത്തായതോ ആണെങ്കിൽ

ਤਿਸੁ ਉਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥

അത് ആ സർവ്വമായ ആ ദൈവത്തിനു മാത്രമേ അറിയാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥

നിരാകാര സ്വരൂപനായ ദൈവം മാത്രമേ സ്വയം അദ്ദേഹത്തെ അറിയാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ വേറെ ആർക്കും അതിന് കഴിയില്ല

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥

സദ്ഗുരു പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് ആ കൃപാസാഗരമായ ദൈവം ജീവികളുടെ മേൽ കരുണ ചൊരിഞ്ഞു കൊണ്ട് അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് അവർക്ക് ഫലം നൽകുന്നു

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥

അദ്ദേഹം നമ്മിൽ കാണിക്കുന്ന കൃപ വളരെ മഹത്താണ് അതിനെപ്പറ്റി ആർക്കും എഴുതുവാൻ സാധിക്കില്ല

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥

എല്ലാവർക്കും എല്ലാം കൊടുക്കുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം വളരെ വലുതാണ് മഹത്തായവനാണ് എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് അഹങ്കാരം ലേശം മാത്രവും ഇല്ല

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੇਧ ਅਪਾਰ ॥

അനേകം ശൂര വീരന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപയ്ക്കുവേണ്ടി യാചിക്കുന്നു

ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപയ്ക്കുവേണ്ടി യാചിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം കണക്കാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥

അനേകം മനുഷ്യർ ആ നിരാകാരനായ ദൈവത്താൽ ലഭിക്കപ്പെട്ട പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഭോഗം ചെയ്യുകൊണ്ട് തന്നെ മരിച്ചുപോകുന്നു

ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥

എന്നാൽ ചിലർ ആ ദൈവത്താൽ നൽകപ്പെട്ട പദാർത്ഥങ്ങളിൽ വേണ്ട എന്ന് വയ്ക്കുന്നു

ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

എന്നാൽ ചില മൂഢ വ്യക്തികൾ ആ പരമാത്മാവ് നൽകപ്പെട്ട പദാർത്ഥങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ഭോഗം ചെയ്യുന്നു എന്നാൽ

അദ്ദേഹത്തെ വിസ്മരിക്കുന്നു

ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥

ചിലർക്ക് അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും സുഖവും ദുഃഖവും സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നു കാരണം ഇതെല്ലാം അവരുടെ കർമ്മത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്

ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

എന്നാൽ സജ്ജനരായ ആളുകൾ ഈ സുഖദുഃഖങ്ങളെ ആ ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദമായി കരുതുന്നു

ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥

ഈ ദുഃഖങ്ങളുടെ കാരണമാണ് മനുഷ്യർക്ക് ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് സ്കരണം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നത്

ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

മനുഷ്യർക്ക് ഈ മായാ ലോകത്തിൽ നിന്നും രക്ഷ ലഭിക്കുന്നതും ആ ദൈവത്തിന്റെ ആജ്ഞ പ്രകാരം മാത്രമാണ്

ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥

ദൈവത്തിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വേറെ ഒന്നും തന്നെ ഈ മായ മോഹത്തിൽ നിന്നും രക്ഷ നേടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥

ഒരുപക്ഷേ അജ്ഞാനം കൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തി ഇതെല്ലാം പറയുവാൻ മുതിരുകയാണെങ്കിൽ അവനു പിന്നീട് പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടിവരും

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

പരമാത്മാവ് ഈ സംസാരത്തിലെ സമസ്ത പ്രാണികളുടെയും ആവശ്യങ്ങളെ കുറിച്ച് അറിയുന്നവരാണ് അവർക്ക് എല്ലാം നൽകുന്നവനാണ്

ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥

ഈ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാവരും നന്ദി കെട്ടവർ അല്ല ചിലർക്ക് ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ പറ്റി നന്നായി അറിയാവുന്നവരാണ്

ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾਵਾਂ ਸਨਨੁਆਨਾਈ ਆਰੰਭਿਆਂ ਤਨਹਿ ਸ੍ਰੋਤੀ
ਪਾਤੁਵਾਨੁਗੁਲੁ ਸ਼ਕਤੀ ਨਨਕੁਨਾਨੀ

ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ਆਪਣੇ ਚਕਰਵਰਤੀਮਾਰੀਲੁ ਚਕਰਵਰਤੀ ਆਕੁਨੁ
ਆਤਾਯਤ ਆਪਨੁ ਭੇਸ਼ੁਭਾਨੀਲੁ ਭੇਸ਼ੁਭਾਯ ਸੁਮਾਨੁ ਲਭਿਕੁਨੁ

ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥

ਨੀਰਾਕਾਰ ਸੁਪਰੁਪਨਾਯ ਪਰਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀਨ੍ਹੇ ਆਤ ਗੁਣਭੋਜੁ
ਆਨੋ ਪਰਯਾਨੁ ਸਾਧਿਕਾਨਾਨੁ ਆਪ ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ ਆ
ਨੀਰਾਕਾਰਨਾਯ ਪਰਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀਨ੍ਹੇ ਨਾਮਯੋਗੁ ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ

ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥

ਆ ਨਾਮਯੋਗਾਨੰਦੀਨ੍ਹੇ ਵਸੀਏਭੋਜੁ ਗੁਰੁਭੋਜੁ ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ
ਗੁਰੁਭੋਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੇਖੀਤੁਭੋਜੁ ਆਨਾਮੁ ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥

ਆਤਾਰੁ ਵਸਤੀਯਾਨੋ ਹੁ ਗੁਰੁਭੋਜੁ ਆਤੁ
ਦੇਵਵਸੁਯੀ ਲਯੀਕਾਨੁਗੁਲੁ ਆਗ੍ਰਹਮੁ ਕੋਭੋਜੁ ਵਰੁਨਾਨੁ
ਆਪ ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ ਪਿਨੀਤੁ ਆਭੋਜੁਆਨੰਦੀਨ੍ਹੇ ਗੁਣਭੋਜੁ
ਮਨਸ਼ੀਲਾਕੁਨਾਨੁ ਆਤੁ ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ

ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥

ਗੁਰੁਸ਼ੀਸ਼ੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ ਗੁਰੁਪੀਨ੍ਹੇ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕੋਭੋਜੁ
ਆਤਮਾਵ ਪ੍ਰਾਪਿਕੁਨਾਨੁ ਆਨਾਮੁ ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਆ ਆਕਾਸਪੁਰੁਸ਼ਾਨੰਦੀਨ੍ਹੇ ਨ੍ਯਾਯੁ ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ ਆਭੋਜੁਆਨੰਦੀਨ੍ਹੇ
ਨ੍ਯਾਯਾਲਯੁ ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ

ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਆਕਾਸ ਪੁਰੁਸ਼ਾਨੰਦੀਨ੍ਹੇ ਨ੍ਯਾਯੁ ਨੀਰੰਯੀਕੁਨਾਨੁ ਰੀਤੀ
ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ ਆਵਯੋਭੋਜੁ ਆਨੁ ਆਤਮਾਯੁ
ਕਰੰਯੁਭੋਜੁ ਕਨਕਾਕੁਨਾਨੁ ਆਤੁ ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ

ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਆਕਾਸ ਪੁਰੁਸ਼ਾਨਾਨੰਦੀਨ੍ਹੇ ਨਨਕੁਪੁਨਾਨੁ ਆਰੋ ਪਦਾਰਥਭੋਜੁ
ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ ਆ ਪਦਾਰਥਭੋਜੁ ਆਪਨੁ ਆਮੁਲੁਭੋਜੁ

ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

നിരാകാരൻ ജീവിക്കളുടെ മേൽ കാണിക്കപ്പെടുന്ന കൃപയും അമൃലുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദേശങ്ങളും അമൃലുമാണ്

ਅਮੁਲੇ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ആ പരമാത്മാവ് അമൂല്യമാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പൂർണ്ണമായി
പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല

ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

എന്നാൽ എത്രയോ ഭക്തജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി വർണിച്ചുകൊണ്ട് ഭൂതകാലത്തിലും ഭവിഷ്യകാലത്തിലും പിന്നെ വർത്തമാനകാലത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന് ജീവിക്കുന്നുണ്ട്

ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

നാല് വേദങ്ങളിലും 18 പുരാണങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ പറ്റി വർണിച്ചിട്ടുണ്ട്

ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥

അത് പഠിക്കുന്നവരും ആ അക്കാല പുരുഷനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹിമയെ കുറിച്ച് വർണ്ണിക്കുന്നവരാണ്

ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥

സൃഷ്ടികർത്താവായ ബ്രഹ്മാവും സ്വർഗാധിപതിയായ ഇന്ദ്രനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമൂല്യ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി വർണ്ണിക്കുന്നു

ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥

ഗിരിധര ഗോപാലനായ കൃഷ്ണനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ഗോപികമാരും എല്ലാവരും ആ നിരാകാരനായ പരമേശ്വരന്റെ
ഗുണഗാനം ചെയ്യുന്നു

ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥

മഹാദേവനും ഗോരക്ച് മുതലായ സിദ്ധന്മാരും ഉൾപ്പെടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തിയെ പറ്റി ഗായനം ചെയ്യുന്നു.

ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬਧ ॥

ആ സൃഷ്ടികർത്താവ് ഈ ലോകത്തിൽ എത്രയെത്ര ബുദ്ധിമാന്മാരെ ജനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ അവരെല്ലാവരും തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെപ്പറ്റി ഗുണഗാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്

ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥

ਸਮਝੂ ਤੇਰੇਤ੍ਵਯਾਰੂ ਤੇਰੇਤ੍ਵਯਾਰੂ ਆਲ੍ਹਾਵਰੂ ਅਤੇਹਾਥੀਨੇਰੇ
ਮਹਿਮਯੇਸ਼੍ਵਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤੀ ਪਾਡੂਨੂ

ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥

ਲੋਕਾਥੀਲੇ ਆਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਾਨੁਕਰਮੀਕਲਾਯ ਮਾਨਵਰੂ ਨਾਰਡਨੂ
ਮੱਧ ਭੁਖੀ ਮੁਨੀਮਾਰੂ ਅਤੇਹਾਥੀਨੇਰੇ ਭੁਕਤਰੂ ਆਲ੍ਹਾਵਰੂ
ਅਤੇਹਾਥੀਨੇਰੇ ਮਹਿਮਯੇਸ਼੍ਵਰੀ ਗੁਣਗਾਨਾ ਚੇਯੂਨੂ

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥

ਅਥੇਯੋ ਜੀਵਜਾਲਾਸ਼੍ਰੀ ਵਰਿਥਮਾਨਥੀਲੇ ਅਤੇਹਾਥੀਨੇਰੇ
ਮਹਿਮਯੇ ਪਰੀ ਪਾਡੂਨੂ ਇਨੀਯੂ ਭਾਵੀਯੀਲੂ ਅਨੇਕ ਪੇਰ
ਅਤੇਹਾਥੀਨੇਰੇ ਮਹਿਮਯੇਸ਼੍ਵਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤੀ ਪਾਡੂਨੂ

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥

ਅਥੇਯੋ ਜੀਵਜਾਲਾਸ਼੍ਰੀ ਭੁਕਤਕਾਲਥੀਲੇ ਅਤੇਹਾਥੀਨੇਰੇ
ਮਹਿਮਯੇਕੁਰੀਝ ਪਾਡੀ ਥਨੇਰੇ ਜੀਵੀਥਕਾਲੇ ਇਹ ਲੋਕਾਥੀਲੇ
ਕਾਝੀਝਕੁਤੀਯੀਤ੍ਰਿਯੁਥ

ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੋਹਿ ॥

ਅਤੇਹਾਥੀਨੇਰੇ ਮਹਿਮਯੇਸ਼੍ਵਰੀ ਪਾਡੂਨਾਵਰੂਥੇ ਅਥੇਯੋ ਇਥੇਯੂ
ਨਮਸ਼ ਕਨਾਕੁ ਕੁਤੀਯੀਤ੍ਰਿਯੁਥ ਪੀਨੀਤ੍ਰਿਯੂ ਇਥੇਯੂ ਥਨੇਰੇ ਇਨੀਯੂ
ਕੁਤੀਯਾਲੂ

ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

ਅਨਾਥਪੋਲੂ ਅਤੇਹਾਥੀਨੇਰੇ ਮਹਿਮਯੇਥ ਥੁਲ੍ਯਮਾਯੀ
ਮਹੋਨਾਨੂ ਥਨੇਰੇ ਭੁਭਾਕੀਲੂ

ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥

ਅਤੇਹਾਥੀਨੇਰੇ ਅਥੇਯੇਥ ਵਿਸ਼੍ਵਨਾਕਾਨੇ ਅਥੇਯੇਥਨੇਰੇ ਅਥੇਯੇਥ
ਥਨੇਰੇ ਵਿਸ਼੍ਵਾਰਮੁਭੁਭਵਨਾਯੀ ਥੀਰੂਨੂ

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਪਰਯੂਨਾਥ ਇਥੇਥਨੇਰੇਥ ਅਥੇਥੀਰਾਕਾਰਨਾਥ
ਅਥੇਥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਥੀਨੇਰੇ ਮਾਥੇਥੇ ਅਥੇਥੀਯਾਵੂ ਅਤੇਹਾਥੀਨੇਰੇ ਅਥੇਥੀਯੀਕੁ
ਗੁਣਵਾਨਾਥ ਅਥੇਥਨੇਰੇ

ਜੇ ਕੇ ਆਖੈ ਬੇਲੁਵਿਗਾਤੁ ॥

ਨੀਰਥਮਕਮਾਥ ਸ਼੍ਰੇਣੀਥੀਨੇਰੇ ਭੁਭੁਕੀਨਾ ਅਥੇਥੀਲੂ
ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰੀਨੇਰੇ ਅਥੇਥੀਨੇਰੇ ਪਰਥਨਾਥ

ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥

അവരെ മഹാ മൂഢൻ മാരായവരുടെ എണ്ണത്തിൽ മാത്രമേ ഉൾപ്പെടുത്താനാവൂ

ਸੈ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੈ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

എല്ലാവരെയും പരിപാലിക്കുന്ന ഈശ്വരന്റെ ഭവനം
എങ്ങനെയാണെന്ന് വെച്ചാൽ അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ
അദ്ദേഹം സമ്പൂർണ്ണ സൃഷ്ടിയുടെയും പരിപാലനം
ചെയ്യാൻപ്രാപ്തനാണ്

ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ഇവിടെ നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉത്തരം നൽകിക്കൊണ്ട്
സർഗ്ഗം പഠയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ഭവനത്തിന്റെ കവാടത്തിൽ തന്നെ അനേകം വാദ്യങ്ങൾ
മുഴങ്ങുന്നുണ്ട് വാദ്യങ്ങൾ വായിക്കുന്ന അനേകം ജനങ്ങൾ
അവിടെ കാവൽ നിൽക്കുന്നുണ്ട്

ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

അവിടെ വായിക്കപ്പെടുന്ന വാദ്യങ്ങളുടെ എണ്ണവും അധികമാണ്
അവിടെ എല്ലാവിധ രാഗങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പാട്ടുകൾ
പാടപ്പെടുന്നു ഗന്ധർവന്മാർ പോലും ഇവിടെ സംഗീതം
മുഴക്കുന്നു

ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

നിരാകാര സ്വരൂപന്റെ പുകഴ് കാറ്റ് ജലം അഗ്നി മുതലായ
ദേവന്മാർ പോലും പാടുന്നു പിന്നെ സമസ്ത ജീവജാലങ്ങളുടെയും
കർമ്മവിശേഷകനായ ധർമ്മരാജനായ യമനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ഭവന കവാടത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ
പറ്റി പുകഴ്ത്തി പാടുന്നു

ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ജീവജാലങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളുടെ കണക്കെടുക്കുന്നവനായ
ചിത്രഗുപ്തനും അകാല പുരുഷനായ ആ ഈശ്വരന്റെ
യശോഗാനം ചെയ്യുന്നു മാത്രമല്ല ധർമ്മരാജനായ യമൻ
ചിത്രഗുപ്തനാൽ എഴുതപ്പെട്ട കർമ്മങ്ങളുടെ ശുഭാശുഭങ്ങളുടെ
കണക്കെടുപ്പ് നടത്തുന്നു

ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

പരമാത്മാവ് തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ശിവൻ ബ്രഹ്മ പിന്നെ
അവരുടെ ദേവിമാർ എല്ലാവരും തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്തുതി

ഗാനം ചെയ്യുന്നു

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ദൈവമേ ! സമസ്ത ദേവന്മാരും അവരുടെയെല്ലാം അധിപതിയായ ഇന്ദ്രനും അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് മറ്റ് ദേവീ ദേവന്മാരെയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നിന്റെ ഭവന കവാടത്തിൽ വന്ന് യശോഗാനം ചെയ്യുന്നു

ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥

സിദ്ധന്മാർ സമാധിയിലിരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ അങ്ങയെ പുകഴ്ത്തി പാടുന്നു വിവേകികളായ സന്യാസിമാർ തന്റെ വിവേക ജ്ഞാനം കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ പറ്റി പാടുന്നു

ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

നിന്റെ സ്തുതിഗാനം യതി സതി പിന്നീട് സന്തോഷവാന്മാരായ വ്യക്തികളും പാടുന്നു പരാക്രമികളായ യോദ്ധാക്കളും നിന്റെ മഹിമയെപ്പറ്റി പുകഴ്ത്തി പാടുന്നു

ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ വിദ്വാന്മാരും മഹാത്മാരായ ജിതേന്ദ്രിയരായ മുനിമാരും യുഗ യുഗങ്ങളായി വേദങ്ങളെപ്പറ്റി പാരായണം ചെയ്തു ചെയ്ത് അകാല പുരുഷനായ ആ മഹാത്മാവിന്റെ യശോ ഗാനം ചെയ്യുന്നു

ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥

മനസ്സിന് ആകർഷണീയരായ എല്ലാ സുന്ദരിമാരായ സ്ത്രീകളും സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലും മൃത്യുലോകത്തിലും പാതാള ലോകത്തിലും നിന്റെ മഹിമയെ പറ്റി പുകഴ്ത്തി പാടുന്നു

ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

നിരാകാരനാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട 14 രത്നങ്ങളും ഈ ലോകത്തിലെ 68 തീർത്ഥങ്ങളും അതിൽ വിരചിക്കുന്ന ഋഷി മുനിമാരും എല്ലാ ശ്രേഷ്ഠ ജനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ പുകഴ്ത്തി പാടുന്നു

ਗਾਵਹਿ ਜੇਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

എല്ലാ യോദ്ധാക്കളും മഹാബലികളും അകാലപുരുഷന്റെ യശോഗാനം ചെയ്യുന്നു. ഉത്പ്പത്തിയുടെ 4 സ്രോതങ്ങൾ ആയ അണ്ടജം ജലായുജം സ്വാധീജൻ പിന്നീട് ഹുദ്വിജം എല്ലാരുടെയും

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണഗാനം ചെയ്യുന്നു

ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥

നവ ഘട്ടങ്ങൾക്കും മണ്ഡലങ്ങൾക്കും സമ്പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മണ്യവും പിന്നീട് അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും നിന്റെ സ്തുതിഗാനം ചെയ്യുന്നു

ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੇ ਗਾਵਹਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

വാസ്തവത്തിൽ ആരാണോ നിന്റെ മഹിമയെ പറ്റി അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, ആരാണോ നിന്റെ നാമത്തിൽ സ്വയം ലയിച്ചിട്ടുള്ളത് ആരാണോ നിനക്ക് ഇഷ്ടമായിട്ടുള്ളത് അവർ മാത്രമേ നിന്റെ മഹിമയെ പാടുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ഇനിയും എത്രയെത്രയോ ജീവജാലങ്ങൾ എന്റെ സ്മരണയിൽ പോലും വരാത്തതേയും ജീവജാലങ്ങൾ നിന്റെ മഹിമയെപ്പറ്റി പുകഴ്ത്തി പാടുന്നു ഇവരുടെയെല്ലാം ഗണന ഞാൻ എങ്ങനെയാണ് ചെയ്യുന്നത്

ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

സത്യസ്വരൂപനായ അകാലപുരുഷൻ തന്നെയാണ് ഭൂതകാലത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നത് അവൻ തന്നെയാണ് സർഗ്ഗണിയായ നിരാകാരനായി വർത്തമാനത്തിലും ഉള്ളത്

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

അവൻ ഭാവിയിലും ഉണ്ടായിരിക്കും രചയിതാവായ പരമാത്മാവിന് ജന്മവുമില്ല നാശവും ഇല്ല

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

സൃഷ്ടി കർത്താവായ ഈശ്വരൻ അനേക വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള വേറെ വേറെ തരത്തിലുള്ള വേറെ വേറെ ആകാരത്തിലുള്ള അനേകായിരം ജീവജാലങ്ങളുടെ നിർമ്മാണം തന്റെ മായ കൊണ്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ഈ രചനകളുടെയെല്ലാം സംരക്ഷണം അദ്ദേഹം തന്റെ ഇച്ഛാനുസരണം ആണ് ചെയ്യുന്നത്

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

അകാല പുരുഷനു എന്താണോ ശരിയായെന്നു തോന്നുന്നത് ആ കാര്യമാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നത് ഭാവിയിലും അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കും ഇതിന്റെ മേൽ അദ്ദേഹത്തിന് ആജ്ഞ നൽകുന്നവർ അദ്ദേഹത്തിനു സമാനമായി ആരും തന്നെ ഇല്ല

ਸੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥

ഗുരുനാനക് ജി പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് ഹേ മനുഷ്യാ ആ ഈശ്വരൻ ചക്രവർത്തിമാരുടെ എല്ലാം ചക്രവർത്തിയാണ് അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞ പ്രകാരം ജീവിക്കുന്നത് തന്നെയാണ് ഏറ്റവും ഉചിതം ആയിട്ടുള്ളത്

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੇਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥

ഗുരുജി പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് ഹേ മാനവ് യോഗി നീ സന്തോഷത്തിന്റെ എല്ലാ ചിഹ്നങ്ങളും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളുടെ എല്ലാ പാത്രങ്ങളെയും വിമുക്തമായി പാപങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം വിമുക്തനായി ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും നല്ല രീതിയിൽ ഉള്ള പ്രതിഷ്ഠ നേടി ആ പ്രഭുവിന്റെ നാമസ്മരണം എന്ന വിഭൂതി പൂശി ജീവിക്കൂ

ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਤੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥

മൃത്യുവിന്റെ സ്മരണമുണ്ടായിരിക്കുന്നത് നിന്റെ കാഴ്ചയ വസ്ത്രം ആണ് ശരീരത്തെ പവിത്രമാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നത് യോഗത്തിന്റെ യുക്തിയാണ് അകാല പുരുഷനിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുന്നത് നിന്റെ ദണ്ഡമാണ് ഈ സദാചാരങ്ങളെയെല്ലാം ഏറ്റുവാങ്ങി ജീവിക്കുന്നത് തന്നെയാണ് ഒരു യോഗിക്ക് ചേർന്നിട്ടുള്ളത്

ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥

ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളോടും സ്നേഹമുള്ളവനായി ജീവിക്കുക അതായത് അവരുടെ എല്ലാ സുഖദുഃഖങ്ങളിലും തന്റെ സുഖദുഃഖമായി കണക്കാക്കി ജീവിക്കുക അത് തന്നെയാണ് ശ്രേഷ്ഠമായ മാർഗ്ഗം കാമം മുതലായ വികാരങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിനെ ജയിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നത് ഈ ലോകത്തിൽ തന്നെ വിജയം പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

നമസ്കാരം സദ്ഗുണ സ്വരൂപനായ നിരകാരനായ പരബ്രഹ്മാവിന് മാത്രം നമസ്കാരം

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੈ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥

ഏതൊരുവനാണോ എല്ലാത്തിന്റേയും മൂലാധാരവും ആയിട്ടുള്ളത് ആകാശ രഹിതൻ ആയിട്ടുള്ളത് പവിത്ര സ്വരൂപമായ ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്തവനായ യാതൊരു പരിവർത്തനത്തിനും ഉൾപ്പെടാത്തവനായ ആ സ്വരൂപത്തിന് നമസ്കാരം

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥

ഹേ മനുഷ്യാ ! നിരാഹാരം സ്വരൂപനായ ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വവ്യാപകത മനസ്സിലാക്കിയ ജ്ഞാനമാണ് നിന്റെ ഭോജനം , നിന്റെ മനസ്സിലെ ദയ ആ ഖജനാവിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകാരിയും , കാരണം മനസ്സിൽ ദയ ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ ഗുണങ്ങളെ പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ . ഓരോ കണങ്ങളിലും പ്രകടമാകുന്ന ആ ദൈവത്തിന്റെ ചൈതന്യം വാദ്യം മുഴങ്ങുന്നതിന് തുല്യമാണ്

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥

ആരാണ് സമ്പൂർണ്ണ സൃഷ്ടിയെയും ഒരേ സൂത്രത്തിൽ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നത് രചയിതാവായ പരമാത്മാവാണ് ഈശ്വരൻ ബാക്കിയുള്ള എല്ലാ സിദ്ധികളും വേറെ പ്രകാരത്തിൽ ഉള്ളതാണ്

ਸੰਜੇਗੁ ਵਿਜੇਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥

സന്ധ്യോഗവും വിധ്യോഗവും എല്ലാം ചേർന്ന് നിയമങ്ങളിലൂടെയാണ് ഈ സൃഷ്ടി നിലനിൽക്കുന്നത് തന്റെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായാണ് ഓരോ ജീവികളുടെയും വിധി നിർണയിക്കപ്പെടുന്നത്

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

നമസ്കരിക്കുന്നു ആ സദ്ഗുണ സ്വരൂപനായ നിരാകാരനായ ഈശ്വരനെ നമസ്കരിക്കുന്നു

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੈ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥

ആരാണ് എല്ലാത്തിനും ആധാരമായിട്ടുള്ളതും പവിത്ര സ്വരൂപനും ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്തവനും അനശ്വരനും പരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ഉൾപ്പെടാത്തവനും ആണോ അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നു

ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ഒരു ബ്രഹ്മത്തിന്റെ രഹസ്യമായ യുക്തി മൂലം മായയിൽ നിന്നും 3 പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു

ਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ഇതിൽ ഒന്ന് ബ്രഹ്മാവായ സൃഷ്ടി രചയിതാവും മറ്റൊന്ന് വിഷ്ണുമായ ഈ ലോകത്തിന്റെ എല്ലാം പോഷകനും മൂന്നാമത് ശിവനായ സംഹാരകന്റെ രൂപവും ധരിച്ചു

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

അ അകാല പുരുഷന്റെ ഇച്ഛ യ്ക്ക് അനുസരിച്ച് അവൻ ഈ മൂന്ന് പേരെയും ചലിപ്പിക്കുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മാത്രമേ ഈ ദേവന്മാർക്ക് തന്റെ പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ഇതിൽ ആശ്ചര്യം ജനിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം എന്താണ് എന്ന് വെച്ചാൽ ആ അകാല പുരുഷന് ഈ മൂന്ന് ദേവന്മാരെയും ആദി മുതൽ അന്തം വരെയും അറിയാൻ സാധിക്കുന്നു എന്നാൽ അവർക്ക് ഈ നിരാകാര സ്വരൂപനായ അദ്യശ്യനായ ഈശ്വരനെ ഒരിക്കലും കാണാൻ കഴിയില്ല

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

നമസ്കരിക്കുന്നു സദ്ഗുണ സ്വരൂപനായ നിരാകാരനായ ഈശ്വരനെ നമസ്കരിക്കുന്നു

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੈ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥

ആരാണ് എല്ലാത്തിന്റെ മൂലാധാരം ആയിരിക്കുന്നതും പവിത്ര സ്വരൂപമായ ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത യാതൊരു പരിവർത്തനങ്ങൾക്കും ഉൾപ്പെടാത്തവനും ആയിട്ടുള്ളത് അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നു

ਆਸਣੁ ਲੇਇ ਲੇਇ ਭੰਡਾਰ ॥

ഓരോ ലോകത്തിലും അവന് പ്രത്യേകം ആസനവും ഭണ്ഡാരവും ഉണ്ട്

ਜੇ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥

ആ പരമാത്മാവ് തന്റെ എല്ലാ ഭണ്ഡാരങ്ങളെയും ഒരേസമയത്ത് പരിപൂർണ്ണമായി ആക്കി തീർത്തിരിക്കുന്നു

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

ആ രചയിതാവ് വീണ്ടും വീണ്ടും രചനകൾ ചെയ്തു ഈ ലോകത്തെ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥

നാനക് ആ സത്യസ്വരൂപനായ നിരാകാരനായ ഈശ്വരന്റെ സമ്പൂർണ്ണ രചനകളും സത്യമാണ്

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

നമസ്കരിക്കുന്നു സദ്ഗുണ സ്വരൂപനായ നിരാകാരനായ ഈശ്വരനെ നമസ്കരിക്കുന്നു

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੈ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥

ആരാണോ എല്ലാത്തിനും ആധാരമായിട്ടുള്ളത് പവിത്ര സ്വരൂപനും ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്തവനും അനശ്വരനും മാറ്റങ്ങൾക്കൊന്നും ഉൾപ്പെടാത്തവനും ആയിട്ടുള്ളത് അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നു

ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੋ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥

ഒരു ജിഹ്വ യിൽ നിന്നും ലക്ഷം ജിഹ്വകൾ പുറപ്പെടുന്നു ലക്ഷംജിഹ്വകളിൽ നിന്നും 20 ലക്ഷം ജിഹ്വകളും

ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੋੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥

പിന്നെ ഓരോരോ നാവുകളിൽ നിന്നും ലക്ഷം ലക്ഷം പ്രാവശ്യം ആ ജഗദീശ്വരന്റെ നാമം ഉച്ചാരണം ചെയ്യട്ടെ അതായത് രാത്രിയും പകലും ആ പ്രഭുവിന്റെ നാമസ്മരണം ചെയ്യണം

ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥

ഈ മാർഗത്തിൽ ആ പരമേശ്വരനെ കാണാൻ നാമ സ്മരണമാകുന്ന പടികളിൽ കയറി മാത്രമേ അദ്വതീയനായ പ്രഭുവിനെ സന്ദർശിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥

ബ്രഹ്മജ്ഞാനികളുടെ വലിയ വലിയ കാര്യങ്ങൾ കേട്ട് നികൃഷ്ടരായ ജീവികൾ പോലും അദ്ദേഹത്തിൽ അഭിമാനം കൊണ്ട് അവരെ അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥

എന്നാൽ ഗുരുനാനക്ക് ജീ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് ആ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപ കൊണ്ട്

മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ അല്ലെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം മിഥ്യയായ
ആളുകളുടെ മിഥ്യാ വചനങ്ങൾ മാത്രമാണ്

ਆਖਣਿ ਜੇਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੇਰੁ ॥

ആ അകാല പുരുഷന്റെ കൃപാദൃഷ്ടി ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു
ജീവികൾക്കും എന്തെങ്കിലും പറയാനോ മൗനം സ്ഥാപിക്കാനോ
ഉള്ള ശക്തി ഇല്ല അതായത് തന്റെ രസനയെ ചലിപ്പിക്കാനുള്ള
കഴിവ് ഒരു ജീവികൾക്കും അവരുടെ കൈവശം ഇല്ല

ਜੇਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੇਰੁ ॥

അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെടാനുള്ള ശക്തിയും ഇല്ല
എന്തെങ്കിലും പറയാനുള്ള കഴിവും ഇല്ല

ਜੇਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੇਰੁ ॥

ഏതെങ്കിലും ഒരു ജീവി ജീവിച്ചിരിക്കണം എന്ന് വിചാരിച്ചാൽ
പോലും അവന് ആ കഴിവില്ല കാരണം മനുഷ്യൻ കർമ്മ
ഫലത്താൽ ആണ് മൃത്യുവിനെ കൈവരിക്കുന്നത് മൃത്യു
അവന്റെ അധീനതയിൽ ഇല്ല

ਜੇਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੇਰੁ ॥

ഏതൊരു ധനം സമ്പത്തി അല്ലെങ്കിൽ ഐശ്വര്യം
കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തരും അഹങ്കരിക്കുന്നുവോ
അതെല്ലാം പ്രാപിക്കുന്നതിൽ അവന്റെ സാമർത്ഥ്യം
യാതൊന്നും തന്നെയില്ല

ਜੇਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

വേദങ്ങൾ കേട്ടറിഞ്ഞ അതിനെ വിശദീകരിക്കാൻ ഉള്ള
കഴിവുപോലും അവൻ ഇല്ല

ਜੇਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ഛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നും മുക്തനാകാനുള്ള അഷ്ട
ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള യുക്തികളെ
കൈവശപ്പെടുത്താൻ ഉള്ള ശക്തിയും അവനില്ല

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੇਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

ഏതൊരു അകാലപുരുഷന്റെ കയ്യിലാണോ ഈ ശക്തികളെല്ലാം
ഉള്ളത് അവൻ തന്നെയാണ് രചനകൾ എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു
കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്

ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥

ഗുരുനാനക് ജി പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഈ ലോകത്തിൽ ആരും തന്നെ നീചനോ ഉത്തമനോ തന്റെ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ആകുന്നില്ല അവന്റെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് ആ പ്രഭു അവൻ യാതൊരു തരത്തിലുള്ള ഫലങ്ങൾ നൽകുന്നു അത് പ്രകാരമാണ് അവൻ ജീവിക്കുന്നത്

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥

രാത്രികൾ ജ്വരങ്ങൾ സ്ഥിതികൾ സ്പഷ്ടഹങ്ങൾ

ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥

വായു ജലം അഗ്നി പിന്നെ പാതാളം ഇതെല്ലാം പ്രപഞ്ചമാണ്

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥

രചയിതാവായ ഈശ്വരൻ പൃഥ്വി എന്ന ധർമ്മശാല സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു അതുതന്നെയാണ് കർമ്മഭൂമി

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ആ ധർമ്മശാലയിൽ നാനാപ്രകാരത്തിലുള്ള ജീവികൾ ഉണ്ട് അവർക്കെല്ലാം അനേകം തരത്തിലുള്ള ധർമ്മങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും ഉണ്ട് പിന്നെ അവർക്ക് കറുപ്പും വെളളയും ആയിട്ടുള്ള നാനാ പ്രകാരങ്ങളായ വർണ്ണങ്ങളും ഉണ്ട്

ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥

അവരുടെ അനേകം രൂപങ്ങൾക്ക് അനേകം നാമങ്ങളും ഉണ്ട്

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ഈ ലോകത്തിലുള്ള അനേകായിരം ജീവികൾക്ക് അവരുടെ ശുഭാശുഭ കർമ്മങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് തന്നെയാണ് അവർക്ക് ജീവിതം നൽകിയിട്ടുള്ളത്

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ജീവികളുടെ പാപ പൂണ്യത്തിന്റെ കണക്കെടുപ്പ് നടത്തുന്ന നിരാകാരനായ ഈശ്വരൻ സത്യമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയും സത്യമാണ്

ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥

സത്യസന്ധരായ സന്യാസിമാർക്ക് മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയെ അലങ്കരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

അവരുടെ നെറ്റിയിൽ കൃപാലുവായ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപ ലഭിച്ച ചിഹ്നം മുദ്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്

ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥

പ്രഭുവിന്റെ സഭയിൽ അവരുടെ സത്യസന്ധതയെ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു

ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥

ഹേ നാനക് അവരുടെ സത്യസന്ധതയുടെ നിർണയം അവിടെ ചെന്നു മാത്രമേ നടത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥

(കർമ്മകാണ്ഡത്തിലും) ധർമ്മകാണ്ഡത്തിലെ അതേ നിയമങ്ങൾ തന്നെയാണ് മുൻപത്തെ വരികളിൽ അതേ നിയമങ്ങൾ തന്നെയാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥

ഗുരുനാനക് ജി ഇപ്പോൾ ജ്ഞാന ഖണ്ഡത്തിന്റെ പ്രായോഗിക വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് വർണ്ണിക്കുന്നു

ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥

ഈ ലോകത്തിൽ എത്രയോ തരത്തിലുള്ള കാറ്റ് ജലം അഗ്നി ഉണ്ട് എത്രയോ രൂപത്തിലുള്ള കൃഷ്ണവും രുദ്രവും (ശിവനും) ഉണ്ട്

ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥

എത്രയോ ബ്രഹ്മാക്കൾ ഈ ലോകത്തിൽ അനേകാനേകം രൂപത്തിലും വർണ്ണത്തിലും ഉള്ള ജീവികൾക്ക് ജന്മം കൊടുക്കുന്നു

ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

എത്രയോ കർമ്മഭൂമികളും സുമേരു പർവതവും ധ്രുവനെ പോലുള്ള ഭക്തരും അവരുടെ ഉപദേശങ്ങളും ഉണ്ട്

ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥

എത്രയോ ഇന്ദ്രനും ചന്ദ്രനും ഉണ്ട് എത്രയോ സൂര്യനും എത്രയോ മണ്ഡലങ്ങളും മണ്ഡലങ്ങൾക്ക് അതീതമായ ദേശങ്ങളും ഉണ്ട്

ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥

എത്രയോ സിദ്ധന്മാരും വിദ്വാന്മാരും നാഥന്മാരും എത്രയോ ദേവീകളുടെ സ്വരൂപങ്ങളും ഉണ്ട്

ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥

എത്രയോ ദേവന്മാരും ദൈത്യന്മാരും മൂനികളും രത്നങ്ങൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ സമുദ്രങ്ങളും ഉണ്ട്

ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥

എത്രയോ ഉദ്ഭവസ്രോതസ്സുകൾ ഉണ്ട് (അണ്ടജ ജലായു എന്നിവ)എത്രയോ തരത്തിലുള്ള വാണികളുണ്ട് (പര പശയന്തി എന്നിവ)എത്രയോ ചക്രവർത്തിമാരും രാജാക്കന്മാരും ഉണ്ട്

ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥

എത്രയോ വേദങ്ങളും അതിന്റെ സേവകന്മാരും ഉണ്ട് ഗുരുനാഥ് ജി പറയുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകൾക്ക് യാതൊരു അന്തവുമില്ല ഇതിന്റെയെല്ലാം രഹസ്യം ജ്ഞാന ഖണ്ടത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നു അവിടെ ജീവൻ ജ്ഞാനവാൻ ആകുന്നു

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥

ജ്ഞാന ഖണ്ടത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ജ്ഞാനം അത്യുത്തമമാണ്

ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੇਡ ਅਨੰਦੁ ॥

ഈ ഖണ്ടത്തിൽ രാഗമയിയായ സന്തോഷകരമായ കൗതുകപരമായ ആനന്ദം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്

ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥

ശ്രമഖണ്ഡത്തിൽ പരമേശ്വരന്റെ മേലുള്ള ഭക്തിക്കാണ് പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നത് .പരമേശ്വരന്റെ മേലുള്ള ഭക്തിക്കായി മുതിരുന്നസന്യാസിമാരുടെ വാണിയം മധുരമുള്ളതായിരിക്കും

ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥

ഈ അവസ്ഥയിൽ (ശ്രമകണ്ഡത്തിൽ) പ്രബുദ്ധമായ മനസ്സ് ഈശ്വരന്റെ ആ അദൃശീയ സ്വരൂപത്തെ രചിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു

ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളെ ഒരിക്കലും പറയാൻ കഴിയില്ല

ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ഒരുപക്ഷേ ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ പറ്റി പറയുവാനുള്ള ചേഷ്ട കാണിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവർക്ക് പിന്നീട് പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടിവരും

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

അവിടെ വേദ ശ്രവണവും ജ്ഞാനവും മനസ്സും ബുദ്ധിയും എല്ലാം ഒന്ന് ചേരുന്നു

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥

അവിടെ ദിവ്യബുദ്ധിയുള്ള ദേവന്മാരുടെയും സിദ്ധന്മാരുടെയും അവസ്ഥയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാപിക്കപ്പെട്ട അറിവും ഒന്ന് ചേരുന്നു

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੇਰੁ ॥

ഏതൊരു ഉപാസകരിൽ ആണോ പരമേശ്വരന്റെ കൃപ ഉണ്ടാകുന്നത് അവരുടെ വാണി ശക്തമായതായിരിക്കും

ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥

എവിടെയാണോ ഈ ഉപാസകർ ഉള്ളത് അവിടെ മറ്റാരും ഉണ്ടാകില്ല

ਤਿਥੈ ਜੇਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥

ആ ഉപാസകരിൽ ദേഹത്തെ ജയിക്കുന്ന യോദ്ധാക്കളും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിക്കുന്ന മഹാബലികളും മറ്റ് ശൂരവീരന്മാരും ഉണ്ടാകും

ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥

അവിടെ പ്രഭു ശ്രീരാമൻ പരിപൂർണ്ണനായി കാണപ്പെടുന്നു

ਤਿਥੈ ਸੀਤੇ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥

നിർഗുണ സ്വരൂപിയായ രാമന്റെ കൂടെ മഹിമ രൂപിയായ സീത ചന്ദ്രനെ പോലെ പ്രകാശമയമായും മനസ്സിന് ശീതള പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതായും കാണപ്പെടുന്നു ഈ അവസ്ഥയിൽ ഭക്തർ പൂർണ്ണമായും പരമേശ്വരന്റെ സ്തുതിയിൽ മുഴുകി ഇരിക്കും

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥

ഈ അവസ്ഥ പ്രാപിക്കുന്നവരുടെ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുവാൻ സാധിക്കില്ല

ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਰੇ ਜਾਹਿ ॥

അത്തരം ഭക്തന്മാർക്ക് മരണവും ഇല്ല ചതിക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല

ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ആരുടെ മനസ്സിലാണ് പരമാത്മാവായ രാമന്റെ സ്വരൂപം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്

ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥

അവിടെ ഒരുപാട് ലോകത്തിലെ ഭക്തന്മാരും നിവാസം ചെയ്യുന്നു

ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ആരുടെ മനസ്സിലാണോ സത്യസുരൂപനായ നിരാകാരനായ ഈശ്വരൻ വസിക്കുന്നത് അവിടെ ആനന്ദം ഉണ്ടാകുന്നു

ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

സത്യം ഉള്ളവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ (സത്യഖണ്ഡത്തിൽ) ആ നിരാകാരനും വാസം ചെയ്യുന്നു. അതായത് വൈകുണ്ഠലോകത്തിൽ എവിടെആണോ സർഗ്ഗുണികളുടെ വാസം ഉള്ളത് അവിടെ സർഗ്ഗുണ സ്വരൂപനായ പരമാത്മാവും വസിക്കുന്നു

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

പരമാത്മാവ് ഈ ലോകത്തെ രചിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ കൃപാദൃഷ്ടി അവരുടെ മേൽ വർഷിക്കുന്നു അതായത് അവർക്ക് പോഷണം നൽകുന്നു

ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥

സത്യഖണ്ഡത്തിൽ അനന്തം തന്നെയാണ് ഖണ്ഡം മണ്ഡലം പിന്നെ ബ്രഹ്മാഖണ്ഡവും

ਜੇ ਕੇ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ആരെങ്കിലും അതിന്റെ അന്തത്തെ പറ്റി പറയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് സാധിക്കുന്ന കാര്യമല്ല കാരണം അതിന് യാതൊരു അന്തവും ഇല്ല

ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥

അവിടെ വസിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണവും അനേകമാണ് അവിടെയുള്ളവരുടെ അസ്കിത്വവും അനേകം ആണ്

ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥

പിന്നെ സർവ്വശക്തിമാനായ പരമേശ്വരൻ ഏത് തരത്തിലാണോ ആദേശം നൽകുന്നത് അതേ തരത്തിലാണ് കാര്യങ്ങളും നടത്തപ്പെടുന്നത്

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

തന്നാൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ കണ്ട് അവിടെ നടക്കുന്ന ശുഭാശുഭങ്ങൾ ആയ കാര്യങ്ങളെ കണ്ടു അദ്ദേഹം സ്വയം സന്തോഷിക്കുന്നു

ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥

ഗുരുനാനക് ജീ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നിരാകാരനായ ആ ഈശ്വരന്റെ മൂല തത്വത്തെ ആർക്കും പറയാൻ കഴിയില്ല അത് അത്യധികം കഠിനമാണ്

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥

അതിന് ഇന്ദ്രിയ എന്ന ആലയും സംയമം എന്ന തട്ടാനും ഉണ്ടായിരിക്കണം

ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥

അചഞ്ചലമായ ബുദ്ധിയാകുന്ന പർവ്വതവും ഗുരു ജ്ഞാനം ആകുന്ന ചുറ്റികയും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ

ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥

നിരാകാരനായ ദൈവത്തിന്റെ മേലുള്ള ഭയത്തെ തുരുത്തി യായും തപോവുമായിമായ ജീവൻ ജീവിതത്തെ അഗ്നിയായും മാറ്റുക

ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥

ഹൃദയത്തിലുള്ള പ്രേമത്തെ ഒരു പാത്രം പോലെ ആക്കി അതിൽ അതിൽ നാമാമൃതത്തെ ഉറുക്കി എടുക്കണം

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥

ഈ സത്യസന്ധമായ അച്ചിലാണ് നൈതിക ജീവിതം രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതായത് അച്ചിൽ നിന്ന് മാത്രമേ സദ്ഗുണയായ ജീവിതം രൂപപ്പെടുത്തി എടുക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥

ആരിലാണോ ആ അകാല പുരുഷനായ ഈശ്വരന്റെ കൃപാദൃഷ്ടിയുള്ളത് അവർക്കു മാത്രമേ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ

ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

ഹേ നാനക് അത്തരം സദ്ഗുണിയായ ജീവജാലങ്ങൾ
പരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ കൃതാർത്ഥരാകുന്നു

ਸਲੋਕੁ ॥

ശ്ലോകം

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥

സമസ്ത സൃഷ്ടികളുടെയും ഗുരു വായുവാണ് പിതാവ് ജലവും
പൃഥ്വി അമ്മയുമാണ്

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

രാത്രിയും പകലും സ്വന്തം കുഞ്ഞുങ്ങളെ േപാഷിപ്പിക്കുന്നത്
പോലെ സമ്പൂർണ്ണ ലോകവും ഇവരുടെ മടിയിൽ കിടന്ന്
കളിക്കുന്നു

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥

ശുഭവും അശുഭവുമായ കർമ്മങ്ങളുടെ വിവേചനം ആ
കാലപുരുഷന്റെ സഭയിൽ നടക്കും

ਕਰਮੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥

അവരവരുടെ പാപ പൂണ്യ കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾക്ക്
അനുസരിച്ച് ജീവൻ പരമാത്മാവിന്റെ അടുത്തോ ദൂരെയോ
ആകുന്നു

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥

ആരാണ് പ്രഭു നാമത്തെ സ്മരണം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നത്
അവർക്ക് ജപ തപങ്ങളാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട ശ്രമങ്ങൾക്ക് ഫലം
കിട്ടുന്നു

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ഗുരുനാനക് ദേവ് ജി പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള
സത്ത് പ്രാണികളുടെ നാവ് പവിത്രമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു
എത്രയോ ജീവികൾ ഇവരെ അനുകരിച്ച് ഈ ആവാഗമന
ചക്രത്തിൽ നിന്നും മുക്തരായിട്ടുണ്ട്

ਅਰਦਾਸ
പ്രാർത്ഥന

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ദൈവം ഒന്നാണ്. എല്ലാ വിജയവും അതുല്യനായ ഗുരുവിന്റെതാണ് (ദൈവം).

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ബഹുമാനപ്പെട്ട വാൾ അല്ലെങ്കിൽ സേബർ (ദുഷ്ടന്മാരെ നശിപ്പിക്കുന്ന ദൈവം) ഞങ്ങളെ സഹായിക്കട്ടെ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

പത്താമൻ ഗുരുവായ വാളിന്റെ കവിത.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ആദ്യം വാളിനെ ഓർക്കുക (ദുഷ്ടനെ നശിപ്പിക്കുന്ന ദൈവം); ഗുരു നാനാക്കിനെ ഓർക്കുക (അദ്വൈതത്തിന്റെ ആത്മീയ സംഭാവനകളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

പിന്നെ ശ്രീ ഗുരു അംഗദ്, ശ്രീ ഗുരു അമർ ദാസ്, ഗുരു രാമദാസ് എന്നിവരെ ഓർത്ത് ധ്യാനിക്കുക; അവർ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കട്ടെ! (അവരുടെ ആത്മീയ സംഭാവനകളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ശ്രീ ഗുരു അർജൻ, ഗുരു ഹർഗോവിന്ദ്, ഗുരു ഹർ റായി എന്നിവരെ ഓർക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുക. (അവരുടെ ആത്മീയ സംഭാവനകളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ദർശനത്താൽ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും ഇല്ലാതാകുന്ന ആദരണീയനായ ഗുരു ഹർകൃഷ്ണയെ ഓർക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുക. (അവരുടെ ആത്മീയ സംഭാവനകളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ഗുരു തേജ് ബഹാദൂറിനെ ഓർക്കുക, അപ്പോൾ ആത്മീയ സമ്പത്തിന്റെ ഒമ്പത് സ്രോതസ്സുകൾ (ധൈര്യം, ക്ഷാമ ദം, അസ്മതേയ, സൗച, ഇന്ദ്രിയ നിഗ്രഹ, ബുദ്ധി, വിദ്യാ സത്യ,

അക്രമം) നിങ്ങളുടെ വീട്ടിലേക്ക് അതിവേഗം വരും.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ദൈവമേ ! വഴി കാണിച്ച് എല്ലായിടത്തും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കൂ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ബഹുമാന്യനായ പത്താമത്തെ ഗുരു ഗോവിന്ദ് സിങ്ങിനെ ഓർക്കുക (അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയ സംഭാവനകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക). ദൈവമേ! വഴി കാണിച്ച് എല്ലായിടത്തും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കൂ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ആദരണീയമായ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പത്ത് രാജാക്കന്മാരുടെ ദിവ്യപ്രകാശത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിന്റെ ദൈവിക പഠിപ്പിക്കലുകളിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ ചിന്തകൾ തിരിക്കുകയും ആനന്ദം നേടുകയും ചെയ്യുക; വാഹേഗുരു പറഞ്ഞു (അത്ഭുതകരമായ ഗുരു)

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

പ്രിയപ്പെട്ട, നാല് ആൺമക്കളുടെ (ഗുരു ഗോവിന്ദ് സിംഗിന്റെ) പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക; നാലുതരം രക്തസാക്ഷികളിൽ; അജയ്യമായ നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ള ധീരരായ സിംഹക്കാരുടെ; നാമത്തിന്റെ നിറത്തിൽ മുഴുകിയ ഭക്തരുടെ; പേരിൽ ലയിപ്പിച്ചവരിൽ; പേര് ഓർത്ത് ഒന്നിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിച്ചവർ;

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

സിഖ് മതത്തിന് വേണ്ടി ശത്രുക്കൾക്ക് ത്കീഴടങ്ങാതെ തലചായ്ച്ച ധീരരായ സിഖ് പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും സമാനതകളില്ലാത്ത സേവനത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും ഓർക്കുകയും ചെയ്യുക; അവൻ ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാ സന്ധികളെയും തകർത്തു; ആരാണ് അവരുടെ തല നീക്കം

ചെങ്കുത്ത്; അവയെ കെട്ടി, ചക്രങ്ങളിൽ ഉരുട്ടി കഷണങ്ങളാക്കി;
വെട്ടിയവ; ജീവനുള്ള തൊലികൾ അഴിച്ചുമാറ്റി; ഗുരുദ്വാരകളുടെ
അന്തസ്സ് കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ സ്വയം സമർപ്പിച്ചവർ; സിഖ് മതം
ഉപേക്ഷിക്കാത്തവർ; തന്റെ സിഖ് മതം
കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും അവസാന ശ്വാസം വരെ നീണ്ട മൂടി
നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തവൻ; പറയൂ, ഗുരു!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

സിഖ് മതത്തിലെ എല്ലാ സിംഹാസനങ്ങളിലേക്കും എല്ലാ
ഗുരുദ്വാരകളിലേക്കും നിങ്ങളുടെ ചിന്തകൾ കേന്ദ്രീകരിക്കുക;
കൊള്ളാം ഗുരു!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ഒന്നാമതായി, എല്ലാ ബഹുമാന്യരായ ഖൽസകളും നിങ്ങളുടെ
നാമം ധ്യാനിക്കണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; ഒപ്പം
അത്തരം ധ്യാനത്തിലൂടെ എല്ലാ സന്തോഷവും ആശ്വാസവും
ലഭിക്കട്ടെ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ആദരണീയനായ ഖൽസ എവിടെയുണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ
സംരക്ഷണവും അനുഗ്രഹവും നൽകുക; സൗജന്യ അടുക്കളയും
വാളും ഒരിക്കലും പരാജയപ്പെടില്ല; നിങ്ങളുടെ ഭക്തരുടെ
ബഹുമാനം നിലനിർത്താൻ; സിഖ് ജനതക്ക് വിജയം നൽകുക;
ബഹുമാനപ്പെട്ട വാൾ എപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ സഹായത്തിന്
വരട്ടെ; ഖൽസയെ എപ്പോഴും ബഹുമാനിക്കണം; പറഞ്ഞു,
കൊള്ളാം ഗുരു!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ
ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ,
ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

സിഖുകാർക്ക് സിഖ് ദാനം, നീണ്ട മൂടി ദാനം, സിഖ് ദാനം,
ദൈവിക അറിവ് ദാനം, ഉറച്ച വിശ്വാസ ദാനം, വിശ്വാസ ദാനം,
പേരിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്മാനം എന്നിവ നൽകുക.
ദൈവമേ ! രാഗങ്ങളും മാളികകളും കൊടികളും എന്നും
നിലനിൽക്കട്ടെ; സത്യം എപ്പോഴും ജയിക്കട്ടെ; പറയൂ ഗുരോ!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਐਲ੍ਹਾ ਸੀਖੁਕਾਰੀਕੁੰ ਐਲ੍ਹੀਮਯੁਲੁਲੁ ਆਤਮਾਨੁਲੁ ਏਲ੍ਹੰਨਾ
ਅਨੀਵੁੰ ਏਲ੍ਹਾਯੀਰੀਕੁੰਦੇ; ਰੇਵਮੇ ! ਨੀਨੇਲ੍ਹੀ ਅਨੀਵੀਨ੍ਹੰਨੇ
ਸੰਰਕੁਕੁਨਾਨ੍ਹੰ.

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਅਲ੍ਹਾਯੋ ਸਤ੍ਹ ਰਾਜਾਵੇ, ਮਹਾਗੁਰੋ! ਨੀਨੇਲ੍ਹੀ
ਐਲ੍ਹੀਮਯੁਲੁਲੁਵਰੁਦੇ ਬਹੁਮਾਨਮਾਨ੍ਹੰ, ਨੀਨ੍ਹੁਆਯਰੁਦੇ
ਸ਼ਕਤੀਯਾਨ੍ਹੰ, ਅਤ੍ਹਮੀਲ੍ਹਾਤ੍ਹਵਰੁਦੇ ਅਤ੍ਹਮਾਨ੍ਹੰ, ਨੇਨੇਲ੍ਹੀ
ਨੀਨੇਲ੍ਹੀ ਸਾਨੀਯੁਤ੍ਹਨੀਲ੍ਹੀ ਤਾਯੋਯੋਦੇ
ਪ੍ਰਾਤ੍ਹਮੀਕੁੰਨੁ.....(ਇਵੀਦੇ ਨਤ੍ਹਨੀਯ ਅਵਸਰਮੋ
ਪ੍ਰਾਤ੍ਹਮਨਯੋ ਪਕਰੰ ਵਯਕੁੰ).

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਮੇਲ੍ਹਪੁਨੇਤ ਪ੍ਰਾਤ੍ਹਮਨ ਘੋਲ੍ਹੁਨਾਨੀਲੇ ਨੇਨੇਲ੍ਹੀ ਤੇਲ੍ਹੁਕੁੰ
ਕੁੰਨੁਕੁੰ ਰੇਵਾਯੀ ਕੁੰਮੀਕੁੰ. ਰੇਵਾਯੀ ਐਲ੍ਹਾਵਰੁਦੇਯੁੰ
ਲਕੁੰਨੇਲ੍ਹੀ ਨੀਨੇਵੇਲ੍ਹੁਕੁੰ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ਨੀਨੇਲ੍ਹੀ ਨਾਮੰ ਸ਼ੁਰੀਕੁੰਨੁ ਯੁੰਨੀਕੁੰਨੁ ਕੁੰਨੀਯੁੰ
ਯਮਾਤ੍ਹਮ ਤਕੁੰਨੁਯੀ ਨੇਨੇਲ੍ਹੀ ਬਨਧੀਪੀਕੁੰ. ਰੇਵਮੇ!
ਯਮਾਤ੍ਹਮ ਗੁੰਨਾਨਾਕੁੰਲ੍ਹੀਦੇ, ਨੀਨੇਲ੍ਹੀ ਨਾਮੰ ਏਲ੍ਹੰਨੁਵਰੁਦੇ,
ਨੀਨੇਲ੍ਹੀ ਅਨੁਗ੍ਰਹੀਕੁੰਨੁਪੋਲੇ ਐਲ੍ਹਾਵਰੁੰ
ਅਤ੍ਹੀਵਧੀਲ੍ਹੇਦੇ.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਵਹੋਗੁਰੂ ਜੀਯੁਦੇ ਵਲ੍ਹੰਨ, ਵਹੋਗੁਰੂ ਜੀਯੁਦੇ ਅਨੇਨ੍ਹੰ.

ഒരു ആത്മ യാത്ര ആരംഭിക്കുക: നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ പോഷിപ്പിക്കുക

നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ യാത്ര തുടരുന്നതിനും ജീവിതത്തിൽ ആഴത്തിലുള്ള അർത്ഥം കണ്ടെത്തുന്നതിനുമുള്ള പരിശീലനങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.

യാത്രയ്ക്കുള്ള സിഖ് മതത്തിന്റെ മൂന്ന് അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ:

നാം ജപൻ: ദൈവത്തെ സ്മരിക്കുന്നു

കിരാത് കർണി: സത്യസന്ധമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ

വാൻഡ് ചക്കന: മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കിടൽ

ആത്മീയ വിമോചനത്തിലേക്കും (മുക്തി) നീതിയുള്ള സമൂഹത്തിലേക്കും ഞങ്ങളെ നയിക്കുക. ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ തത്വങ്ങളാണ് സിഖ് ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

നാലാമത്തെ ഗുരു രാംദാസ് ജിയുടെ ദൈനംദിന പരിശീലനത്തിനുള്ള ജ്ഞാനം: ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ (പേജ് 305-306), ഒരു സിഖിന്റെ ദൈനംദിന ആത്മീയ യാത്രയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ആഴത്തിലുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്നു:

ദിവസത്തിലെ ആദ്യ പ്രവൃത്തി: ഗുരുവിന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥ ശിഷ്യൻ ഓരോ ദിവസവും ആരംഭിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ സ്നേഹപൂർവ്വം സ്മരിച്ചുകൊണ്ടാണ്.

ശരീരവും മനസ്സും ശുദ്ധീകരിക്കുക: അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റു കൂടിച്ച് ഈശ്വരസ്മരണയിൽ മുഴുകുക, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് ദിവ്യമായ അമൃതിൽ കുളിക്കുന്നതായി അനുഭവിക്കുക.

സ്മരണയിലൂടെ മോചനം: ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ പിന്തുടരുകയും ഭക്തിയോടെ ഈശ്വരനാമം സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ലൗകിക ബന്ധങ്ങൾ മൂലമുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളും ആന്തരിക അസ്വസ്ഥതകളും ഇല്ലാതാക്കുന്നു.

പാടുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുക: നിങ്ങളുടെ ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക, ദൈവനാമം ധ്യാനിക്കുക.

സമാധാനത്തിന്റെ മുർത്തീഭാവമായിത്തീരുക: ഓരോ ശ്വാസത്തിലും ദൈവനാമം സ്നേഹപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്ന ഗുരുവിന്റെ അനുയായികൾ ശാന്തവും പ്രചോദനാത്മകവുമായ ആത്മാവായി മാറുന്നു.

ദൈവികമായ അറിവ് സ്വീകരിക്കുക: ഗുരു തന്റെ കൃപ നേടിയവർക്ക് ഈ അഗാധമായ അറിവ് നൽകുന്നു.

മറ്റുള്ളവരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുക: ദൈവനാമം സ്മരിക്കുക മാത്രമല്ല, അത് ചെയ്യാൻ മറ്റുള്ളവരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശിഷ്യനെ ഗുരുനാനക്ക് അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു.

അപൂർവ്വവും വിലയേറിയതുമായ ആത്മാക്കൾ: യഥാർത്ഥത്തിൽ സമർപ്പിതരായ വ്യക്തികൾ വിരളമാണ്, എന്നിട്ടും ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ സ്മരണ അസംഖ്യം ആളുകൾക്ക് ആത്മീയമായി പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നു.

നിഷേധാത്മകത ഒഴിവാക്കുക: ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അവഗണിക്കുകയും ആത്മീയ അജ്ഞതയുടെ ചക്രത്തിൽ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽ നിന്ന് സ്വയം അകന്നുനിൽക്കുക. നിങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മധുരമായി സംസാരിക്കുകയും എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പുറകിൽ നിഷേധാത്മകത പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളെ സൂക്ഷിക്കുക.

യാത്രയ്ക്കുള്ള ദർശനം

യുക്തി, സമഗ്രത, ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ ലോകങ്ങളോടുള്ള "നോ-ഫ്രീല്ലുകളില്ലാത്ത" സമീപനം എന്നിവയാണ് സിഖ് മതത്തിന്റെ തത്ത്വചിന്തയുടെ സവിശേഷത. അതിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം ലാളിത്യത്താൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സിഖ് ധർമ്മികതയിൽ ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വയം കടമയും സമൂഹത്തോടുള്ള കടമയും (സംഗത്) തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമില്ല.

500 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഗുരുനാനക് സ്ഥാപിച്ച ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ മതമാണ് സിഖ് മതം. ഇത് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പരമോന്നത ജീവിയിലും (സഷ്യാവിലും (വഹേഗുരു) വിശ്വാസത്തെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഇത് ശാശ്വതമായ ആനന്ദത്തിലേക്കുള്ള ഒരു ലളിതമായ നേരിട്ടുള്ള പാത പ്രദാനം ചെയ്യുകയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ലോകമെമ്പാടുമുള്ള സാഹോദര്യത്തിന്റെയും സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സിഖ് മതം ശക്തമായ ഒരു ഏകദൈവ വിശ്വാസമാണ്, മാത്രമല്ല സമയത്തിന്റെയും സ്ഥലത്തിന്റെയും പരിമിതികൾക്ക് വിധേയമല്ലാത്ത ഏക അസ്തിത്വമായി ദൈവത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സഷ്യാവും പരിപാലിക്കുന്നവനും നശിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യരൂപം സ്വീകരിക്കാത്തവനുമായ ഒരേയൊരു ദൈവമേയുള്ളൂവെന്ന് സിഖ് മതം വിശ്വസിക്കുന്നു. അവതാര സിദ്ധാന്തത്തിന് സിഖ് മതത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല. ദേവന്മാർക്കും ദേവതകൾക്കും മറ്റ് ദേവതകൾക്കും ഒരു വിലയും നൽകുന്നില്ല.

സിഖ് മതത്തിൽ, ധർമ്മികതയും മതവും ഒരുമിച്ച് പോകുന്നു. ആത്മീയ വികാസത്തിലേക്കുള്ള ചുവടുകൾ എടുക്കുന്നതിന്, ഒരു വ്യക്തി ധർമ്മിക ഗുണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും ദൈവനിമിത്തം ജീവിതത്തിൽ സദ്ഗുണങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുകയും വേണം. സത്യസന്ധത, സഹാനുഭൂതി, ഔദാര്യം, ക്ഷമ, വിനയം തുടങ്ങിയ ഗുണങ്ങൾ പ്രയത്നത്തിലൂടെയും മനസ്സിന്റെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തിലൂടെയും മാത്രമേ വികസിപ്പിക്കാൻ കഴിയൂ. നമ്മുടെ മഹാഗുരുക്കളുടെ ജീവിതം ഈ ദിശയിൽ പ്രചോദനത്തിന്റെ ഉറവിടമാണ്.

ജനനമരണ ചക്രം തകർത്ത് ദൈവവുമായി ലയിക്കുക എന്നതാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ന് സിഖ് മതം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ പിന്തുടരുക, വിശുദ്ധ നാമം (നാമം) ധ്യാനിക്കുക, സേവനവും ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുന്നതിലൂടെ ഇത് നേടാനാകും.

നാമ മാർഗം ഭഗവാനോടുള്ള ദൈവനിമിത്ത ഭക്തിയെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. മോക്ഷം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ കാമം (ആഗ്രഹം), ക്രോധം (കോപം), ലോഭം (അത്യാഗ്രഹം), മോഹം (ലൗകികബന്ധം), അഹംകാരം (അഹങ്കാരം) എന്നീ അഞ്ച് വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഉപവാസം, തീർത്ഥാടനം, ശകുന്ദ, തപസ്സ് തുടങ്ങിയ സംഘാചാരങ്ങളും പതിവ് ആചാരങ്ങളും സിഖ് മതത്തിൽ നിരാകരിക്കപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ദൈവവുമായി ലയിക്കുക എന്നതാണ്, ഇത് ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകൾ പിന്തുടരുന്നതിലൂടെയാണ്. സിഖ് മതം ഭക്തിയുടെ പാത അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസ്തതയുടെ പാതയെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അത് ഗ്യാൻ മാർഗിന്റെയും (അറിവിന്റെ പാത) കർമ്മ മാർഗിന്റെയും (പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പാത) പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിയുന്നു. ആത്മീയ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരാൻ ദൈവകൃപ നേടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയിൽ അത് ഏറ്റവും ഊന്നൽ നൽകുന്നു.

സിഖ് മതം ആധുനികവും യുക്തിസഹവും പ്രായോഗികവുമായ മതമാണ്. സാധാരണ കുടുംബജീവിതം (ഗൃഹസ്ഥ) മോക്ഷത്തിന് തടസ്സമല്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നതിന് ബ്രഹ്മചര്യമോ ലോകപരിത്യാഗമോ ആവശ്യമില്ല. ലൗകിക രോഗങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്നും വേർപെട്ടു നിൽക്കാൻ സാധിക്കും. ഒരു ഭക്തൻ ലോകത്ത് ജീവിക്കണം, എന്നിട്ടും സാധാരണ സമ്മർദ്ദങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്നും തന്നെ മാറ്റി നിറുത്തണം. അവൻ പഠിച്ച യോദ്ധാവും ദൈവത്തിന് വിശുദ്ധനുമായിരിക്കണം.

സിഖ് മതം ലോകമെമ്പാടുമുള്ള ഒരു "മതേതര മതം" ആണ്, അതിനാൽ ജാതി, വിഭാഗം, വംശം അല്ലെങ്കിൽ ലിംഗഭേദം എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള എല്ലാ വേർതിരിവുകളും നിരസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും തുല്യരാണെന്ന് അത് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഗുരുക്കൾ സ്ത്രീകളുടെ സമത്വം ഊന്നിപ്പറയുകയും പെൺ ഭ്രൂണഹത്യയും സതി ആചാരവും നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. വിധവ പുനർവിവാഹത്തെ

അദ്ദേഹം സജീവമായി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും പർവ്വ (പർവ്വ ധരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ) സമ്പ്രദായം നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. മനസ്സ് ദൈവത്തിൽ ഏകാഗ്രമാക്കുന്നതിന്, വിശുദ്ധ നാമം (നാമം) ധ്യാനിക്കുകയും സേവനവും ദാനധർമ്മങ്ങളും ചെയ്യുകയും വേണം. ഭിക്ഷയാചിച്ച് സത്യസന്ധതയില്ലാതെയോ അല്ല, സത്യസന്ധമായ ജോലിയിലൂടെ (കിരാത് കരണം) ഒരാളുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നേടുന്നത് മാനുഷമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവെക്കുക എന്നത് ഒരു സാമൂഹിക ഉത്തരവാദിത്തം കൂടിയാണ്. ദശവന്ദ്യ (അവൻ്റെ സമ്പാദ്യത്തിൻ്റെ 10%) വഴി വ്യക്തി ദരിദ്രരെ സഹായിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. സേവനവും സാമൂഹിക സേവനവും സിഖ് മതത്തിൻ്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാണ്. എല്ലാ മതസ്ഥർക്കും വേണ്ടി തുറന്നിരിക്കുന്ന എല്ലാ ഗുരുദ്വാരയിലും ലഭ്യമായ സൗജന്യ കമ്മ്യൂണിറ്റി കിച്ചൻ (ലങ്കാർ) ഈ സാമൂഹിക സേവനത്തിൻ്റെ പ്രകടനമാണ്.

സിഖ് മതം ശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തെയും പ്രത്യാശയെയും വാദിക്കുന്നു. അത് അശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തിൻ്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല.

ഈ ജീവിതത്തിന് ഒരു ലക്ഷ്യം ഉണ്ടെന്ന് ഗുരുക്കൾ വിശ്വസിച്ചു. ആത്മജ്ഞാനത്തിനും ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരത്തിനും ഇത് അവസരമൊരുക്കുന്നു. ഇതുകൂടാതെ, മനുഷ്യൻ അവൻ്റെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് ഉത്തരവാദിയാണ്. അവൻ്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അനന്തരഫലങ്ങളിൽ നിന്ന് അയാൾക്ക് പ്രതിരോധം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, അവൻ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ വളരെ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കണം.

സിഖ് മതഗ്രന്ഥമായ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ് നിത്യ ഗുരുവാണ്. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന് ഒരു മതഗുരു പദവി നൽകിയ ഒരേയൊരു മതമാണിത്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യ ഗുരുവിന് (അവതാരം) സിഖ് മതത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല.

സ്ത്രീകളുടെ പങ്ക്

സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാർക്ക് തുല്യമായ ആത്മാക്കൾ ഉണ്ടെന്നും അവരുടെ ആത്മീയത വളർത്തിയെടുക്കാൻ തുല്യ അവകാശങ്ങളുണ്ടെന്നും സിഖ് മതത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ പറയുന്നു. അവർ മതപരമായ യോഗങ്ങൾ നയിച്ചേക്കാം, അവണ്ഡ പാതയിൽ (വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായ പാരായണം), കീർത്തനം (ഗീതങ്ങളുടെ കൂട്ടായ ആലാപനം), ഗ്രന്ഥികൾ (പുരോഹിതന്മാർ) ആയി പ്രവർത്തിക്കാം. മതപരവും സാംസ്കാരികവും സാമൂഹികവും മതേതരവുമായ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അവർക്ക് പങ്കെടുക്കാം. പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും തുല്യത നൽകുന്ന ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ പ്രധാന മതമാണ് സിഖ് മതം. ഗുരു നാനക്ക് ലിംഗസമത്വം പ്രസംഗിച്ചു, അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്ന ഗുരുക്കൾ സിഖ് ആരാധനയുടെയും ആചാരത്തിന്റെയും എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പൂർണ്ണമായി പങ്കെടുക്കാൻ സ്ത്രീകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.

ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ പറയുന്നു.

“പുരുഷനും സ്ത്രീയും എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ കളിയാണ്, നിങ്ങളുടെ സൃഷ്ടികളെല്ലാം നല്ലതും പവിത്രവുമാണ്” -ഗുരു ഗ്രന്ഥം പേജ് 304

സേവനത്തിലും ഭക്തിയിലും ത്യാഗത്തിലും ധീരതയിലും സ്ത്രീകളുടെ പങ്ക് സിഖ് ചരിത്രം തുല്യമായി ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രീകളുടെ ധാർമ്മിക അന്തസ്സിന്റെയും സേവനത്തിന്റെയും ആത്മത്യാഗത്തിന്റെയും നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ സിഖ് പാരമ്പര്യത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സിഖ് മതമനുസരിച്ച്, പുരുഷനും സ്ത്രീയും ഒരേ നാണയത്തിന്റെ രണ്ട് വശങ്ങളാണ്. പരസ്പര ബന്ധങ്ങളുടെയും പരസ്പരാശ്രിതത്വത്തിന്റെയും ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയിൽ, പുരുഷൻ സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്നു, സ്ത്രീ പുരുഷന്റെ വിത്തിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്നു. സിഖ് മതമനുസരിച്ച്, ഒരു പുരുഷന് തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഇല്ലാതെ സുരക്ഷിതത്വവും പൂർണ്ണതയും അനുഭവപ്പെടില്ല, ഒരു പുരുഷന്റെ വിജയം അവനുമായി ജീവിതം പങ്കിടുന്ന സ്ത്രീയുടെ സ്നേഹവും പിന്തുണയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, തിരിച്ചും. ഗുരു നാനക്ക്

പറഞ്ഞു: "[അത്] ഓട്ടം തുടരുന്നത് സ്ത്രീയാണ്" കൂടാതെ "സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് നേതാക്കളും രാജാക്കന്മാരും ജനിക്കുമ്പോൾ, സ്ത്രീയെ ശപിക്കപ്പെട്ടവളും അപലപിച്ചവളും ആയി കണക്കാക്കരുത്." SGGS പേജ് 473.

മോക്ഷം: ഒരു മതം സ്ത്രീകളെ മോക്ഷം നേടാനോ, ദൈവത്തെ നേടാനോ അല്ലെങ്കിൽ ഉന്നതമായ ആത്മീയ മേഖലകൾ നേടാനോ പ്രാപ്തരാണെന്ന് കരുതുന്നുണ്ടോ എന്നതാണ് ഉയർത്തേണ്ട പ്രധാന കാര്യം. ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ പറയുന്നു.

"ദൈവം എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും വ്യാപിക്കുന്നു, ദൈവം എല്ലാ രൂപങ്ങളിലും, ആണും പെണ്ണുമായി വ്യാപിക്കുന്നു" (ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്, പേജ് 605).

ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവന അനുസരിച്ച്, ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശം രണ്ട് ലിംഗക്കാർക്കും തുല്യമായി വസിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും ഒരുപോലെ മോക്ഷം നേടാം. പല മതങ്ങളിലും, പുരുഷന്റെ ആത്മീയതയ്ക്ക് സ്ത്രീകളെ തടസ്സമായി കണക്കാക്കുന്നു, എന്നാൽ സിഖ് മതത്തിൽ അല്ല. ഗുരു അത് നിരസിച്ചു. 'സിഖ് മതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ ചിന്തകൾ' എന്ന കൃതിയിൽ ആലീസ് ബസാർക്കെ പറയുന്നു.

"ആദ്യ ഗുരു സ്ത്രീയെ പുരുഷനൊപ്പം തുല്യനിലയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു... സ്ത്രീ പുരുഷന് തടസ്സമായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് ഭഗവാനെ സേവിക്കുന്നതിലും മോക്ഷം തേടുന്നതിലും പങ്കാളിയായിരുന്നു".

വിവാഹം: ഗുരു നാനക് ദേവ് ഗൃഹസ്ഥയെ ശുപാർശ ചെയ്തു - ഒരു ഗൃഹസ്ഥന്റെ ജീവിതം, ബ്രഹ്മചര്യത്തിനും ത്യാഗത്തിനും പകരം, ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തുല്യ പങ്കാളികളായിരുന്നു, ഇരുവരും ഭഗവാനെ ആരാധിക്കാൻ കൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധ വാക്യങ്ങളിൽ, ഗാർഹിക സന്തോഷം ഒരു പ്രിയപ്പെട്ട ആദർശമായി അവതരിപ്പിക്കുകയും വിവാഹം ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകടനത്തിന് ഒരു പതിവ് രൂപകം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദ്യകാല സിഖ് മതത്തിന്റെ കവിയും സിഖ് സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആധികാരിക വ്യാഖ്യാതാവുമായ ഭായ് ഗുർദാസ് സ്ത്രീകളെ ഉന്നതമായി പരിഗണിച്ചിരുന്നു. അവർ പറയുന്നു:

"ഒരു സ്ത്രീ, അവളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വീട്ടിൽ, അവളുടെ അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവളാണ്, അവളുടെ അമ്മായിയമ്മയുടെ വീട്ടിൽ, അവൾ കുടുംബത്തിന്റെ സ്കന്ദമാണ്, അവരുടെ ഭാഗ്യത്തിന് ഉത്തരവാദിയാണ്... ആത്മീയ അറിവും രക്ഷയും. ഒരു പങ്കാളിയും മഹത്തായ ഗുണങ്ങളുള്ളവളുമായ സ്ത്രീ അവനെ രക്ഷയുടെ വാതിലിലേക്ക് നയിക്കുന്നു (വാരണം, വാ. 16).

തുല്യപദവി: സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കിടയിൽ തുല്യപദവി ഉറപ്പാക്കാൻ, ഗുരുക്കന്മാർ ദീക്ഷ, ഉപദേശം അല്ലെങ്കിൽ സംഗത് (വിശുദ്ധ കൂട്ടായ്മ), പങ്കത് (ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കൽ) പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയിൽ ലിംഗഭേദം കാണിച്ചില്ല. സരുപ് ദാസ് ഭല്ലയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മഹിമ പ്രകാശ്, ഗുരു അമർ ദാസ് സ്ത്രീകൾ പർദ്ദ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ എതിർത്തിരുന്നു. ചില സമുദായങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ സ്ത്രീകളെ നിയമിക്കുകയും സതി ആചാരത്തിനെതിരെ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. മാതാ ഗുജി മായ് ഭാഗോ, മാതാ സുന്ദരി, റാണി സാഹിബ് കൗർ, റാണി സദാ കൗർ, മഹാരാണി ജിന്ദ് കൗർ തുടങ്ങിയ നിരവധി സ്ത്രീകളുടെ പേരുകൾ സിഖ് ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്, അവരുടെ കാലത്തെ സംഭവങ്ങളിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചവരാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസം: സിഖ് മതത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം വളരെ പ്രധാനമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഇതാണ് ഏതൊരുവന്റെയും വിജയത്തിന്റെ താക്കോൽ. ഇത് വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിന്റെ ഒരു പ്രക്രിയയാണ്, അതുകൊണ്ടാണ് മൂന്നാം ഗുരു നിരവധി വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചത്. ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ പറയുന്നു.

"എല്ലാ ദൈവിക അറിവും ധ്യാനവും ഗുരുവിലൂടെയാണ് കൈവരിക്കുന്നത്" (ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ്, പേജ് 831).

വിദ്യാഭ്യാസം എല്ലാവർക്കും ആവശ്യമാണ്, മികച്ചവരാകാൻ എല്ലാവരും പ്രവർത്തിക്കണം. മൂന്നാമത്തെ ഗുരു അയച്ച സിഖ് മിഷനറിമാരിൽ 52 പേരും സ്ത്രീകളായിരുന്നു. 'സിഖ് സ്ത്രീകളുടെ റോളും നിലയും എന്ന കൃതിയിൽ, ഡോ മൊഹീന്ദർ കൗർ ഗിൽ എഴുതുന്നു, "സ്ത്രീകൾ അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു പഠിപ്പിക്കലും വേരുന്നാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഗുരു അമർ ദാസിന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു."

വസ്ത്ര നിയന്ത്രണങ്ങൾ: സ്ത്രീകൾ മുടുപടം ധരിക്കരുതെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനു പുറമേ, വസ്ത്രധാരണരീതിയെക്കുറിച്ച് സിഖ് മതം ലളിതവും എന്നാൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ ഒരു പ്രസ്താവന നടത്തുന്നു. ലിംഗഭേദമില്ലാതെ എല്ലാ സിഖുകാർക്കും ഇത് ബാധകമാണ്. ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ പറയുന്നു.

"ശരീരത്തിന് അസ്വാസ്ഥ്യവും മനസ്സിൽ ചീത്ത ചിന്തകളും നിറഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കുക." SGGS, പേജ് 16

അങ്ങനെ, ഏത് തരത്തിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങളാണ് മനസ്സിനെ മോശമായ ചിന്തകളാൽ നിറയ്ക്കുന്നതെന്നും ഏതൊക്കെ ഒഴിവാക്കണമെന്നും സിഖുകാർ മനസ്സിലാക്കും. സിഖ് സ്ത്രീകൾ കിർപാനുകൾ (വാളുകൾ) ഉപയോഗിച്ച് സ്വയം പ്രതിരോധിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു, ഇത് സ്ത്രീകൾക്ക് അഭിപ്രായമാണ്, കാരണം സ്ത്രീകൾ സ്വയം പ്രതിരോധിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതും അവർ ആശ്രയിക്കാത്ത ശാരീരിക സംരക്ഷണം നൽകേണ്ടതുമാണ് പുരുഷന്മാർ.

SGGS ഉദ്ധരണി: ഗുരു നാനക് ജി പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിക്കുന്നു, "ഭൂമിയിലും ആകാശത്തിലും, ഞാൻ മറ്റൊന്നും കാണുന്നില്ല. എല്ലാ പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും ഇടയിൽ, അവൻ്റെ പ്രകാശം പ്രകാശിക്കുന്നു." Sggs പേജ് 223. സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് പുരുഷൻ ജനിക്കുന്നു; പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കുള്ളിൽ സങ്കല്പിക്കപ്പെടുന്നു; അയാൾ ആ സ്ത്രീയുമായി വിവാഹ നിശ്ചയം കഴിഞ്ഞു. സ്ത്രീ അവൻ്റെ സുഹൃത്താകുന്നു; സ്ത്രീകളിലൂടെയാണ് ഭാവി തലമുറകൾ ജനിക്കുന്നത്. ഭാര്യ മരിച്ചപ്പോൾ അയാൾ മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ അന്വേഷിക്കുന്നു; അവൻ സ്ത്രീയോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നെ എന്തിനാണ് ചീത്ത വിളിക്കുന്നത്? അതിൽ നിന്നാണ് രാജാക്കന്മാർ ജനിക്കുന്നത്. ഒരു സ്ത്രീ സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്നു; സ്ത്രീ ഇല്ലെങ്കിൽ ആരും ഉണ്ടാകില്ല. SGGS പേജ് 473

സ്ത്രീധനത്തെക്കുറിച്ച്: "എൻ്റെ നാഥാ, എൻ്റെ വിവാഹ സമ്മാനമായും സ്ത്രീധനമായും അങ്ങയുടെ പേര് എനിക്ക് തരു." ശ്രീ ഗുരു റാം ദാസ് ജി, പേജ് 78, SGGS ന്റെ 18 വരി

പർവയുടെ സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ച്: "കാത്തിരിക്കൂ, കാത്തിരിക്കൂ, മണവാട്ടി - മുടുപടം കൊണ്ട് മുഖം മറയ്ക്കരുത്. അവസാനം, അത് നിങ്ങളെ പകുതി പോലും മൂടുകയില്ല." നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ മുഖം

മുടിയിരുന്നവരുടെ കാൽപ്പാടുകൾ പിന്തുടരരുത്. പർദ്ദ കൊണ്ട് മുഖം മറച്ചതിന്റെ ഒരു ഒരു പുണ്യം "എന്തൊരു പുണ്യമുള്ള മണവാട്ടി വന്നിരിക്കുന്നു" എന്ന് കുറച്ച് ദിവസത്തേക്ക് ആളുകൾ പറയും. നിങ്ങൾ അഴിച്ചുവിടുകയും നൃത്തം ചെയ്യുകയും ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം പാടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ നിങ്ങളുടെ ഈ മുടുപടം സത്യമാകൂ. -പേജ് 484, SGGS സ്ത്രീകൾ

സ്ത്രീകളും തീർച്ചയായും എല്ലാ ആത്മാക്കളും ഒരു ആത്മീയ ജീവിതം നയിക്കാൻ ശക്തമായി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു: "എന്റെ പ്രിയ സഹോദരിമാരേ, ആത്മീയ കൂട്ടാളികളേ, വരൂ; നിങ്ങളുടെ ആലിംഗനത്തിൽ എന്നെ മുറുകെ പിടിക്കുക. വരൂ, ഒരുമിച്ച് ചേരൂ, നിങ്ങളുടെ സർവ്വശക്തനായ ഭർത്താവിന്റെ കഥകൾ പറയൂ" - ഗുരു നാനക്, SGGS പേജ് 17.

"സുഹൃത്തുക്കളേ, മറ്റെല്ലാ വസ്ത്രങ്ങളും സന്തോഷത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു, ശരീരത്തിൽ ധരിക്കുന്നത് വേദനയുണ്ടാക്കുകയും മനസ്സിനെ തെറ്റായ ചിന്തകളാൽ നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു" - SGGS പേജ് 16

തലപ്പാവിന്റെ പ്രാധാന്യം

തലപ്പാവ് എപ്പോഴും ഒരു സിഖുകാരന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാണ്. എ ഡി 1500 മുതൽ സിഖ് മതത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ ഗുരു നാനാക്കിന്റെ കാലത്തും സിഖുകാർ തലപ്പാവ് ധരിച്ചിരുന്നു.

തലപ്പാവ് അല്ലെങ്കിൽ "പഗ്രി", പലപ്പോഴും "പാഗ്" അല്ലെങ്കിൽ "ദസ്കർ" എന്ന് ചുരുക്കി, ഒരേ വസ്ത്രത്തിന് വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളിൽ വ്യത്യസ്ത പദങ്ങളാണ്. ഈ പദങ്ങളെല്ലാം പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും തല മറയ്ക്കാൻ ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു നീണ്ട സ്കാർഫ് പോലെയുള്ള ഒരു തുണിക്കുഷണമാണ്, അത് തലയ്ക്ക് ചുറ്റും പൊതിഞ്ഞ് അല്ലെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ ഒരു അകത്തെ "തൊപ്പി" അല്ലെങ്കിൽ പട്ട ഉണ്ടാകും. ഇന്ത്യയിൽ പരമ്പരാഗതമായി, സമൂഹത്തിൽ ഉയർന്ന പദവിയുള്ള പുരുഷന്മാർ മാത്രമാണ് തലപ്പാവ് ധരിക്കുന്നത്; താഴ്ന്ന ജാതിയിലോ ഉള്ള പുരുഷന്മാർക്ക് തലപ്പാവ് ധരിക്കാൻ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു.

വെട്ടാത്ത മുടി സൂക്ഷിക്കുന്നത് അഞ്ച് കെ അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ച് വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഗുരു ഗോവിന്ദ് സിംഗ് ജി നിർബന്ധമാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിലും, 1469-ൽ അതിന്റെ തുടക്കം മുതൽ ഇത് സിഖ് മതവുമായി വളരെക്കാലമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിലെ ഏക മതമാണ് സിഖ് മതം. ഇതിൽ പ്രായപൂർത്തിയായ എല്ലാ പുരുഷന്മാരും തലപ്പാവ് ധരിക്കുന്നത് നിർബന്ധമാണ്. പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ തലപ്പാവ് ധരിക്കുന്നവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും സിഖുകാരാണ്. സിഖ് തലപ്പാവിനെ ദസ്കർ എന്നും വിളിക്കുന്നു. 'ദസ്കർ' എന്നത് പേർഷ്യൻ പദമാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം 'ദൈവത്തിന്റെ കൈ' അതായത് അവന്റെ അനുഗ്രഹം എന്നാണ്.

സിഖുകാർ അവരുടെ പലതും വ്യതിരിക്തവുമായ തലപ്പാവുകൾക്ക് പേരുകേട്ടവരാണ്. പരമ്പരാഗതമായി, തലപ്പാവ് ബഹുമാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു, ഇത് വളരെക്കാലമായി പ്രഭുക്കന്മാർക്ക് മാത്രമായി കരുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഇനമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ മുഗൾ ഭരണകാലത്ത് മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ തലപ്പാവ് ധരിക്കാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അമുസ്ലിംകളെല്ലാം തലപ്പാവ് ധരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ശക്തമായി വിലക്കപ്പെട്ടു.

ഗുരു ഗോവിന്ദ് സിംഗ് ജി മുഗളന്മാരുടെ ഈ വെല്ലുവിളിയെ അവഗണിച്ചു, തന്റെ എല്ലാ സിഖുകാരോടും തലപ്പാവ് ധരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തന്റെ ഖൽസ അനുയായികൾക്കായി അദ്ദേഹം മാതൃകയാക്കി ഉയർത്തിയ ഉയർന്ന ധാർമ്മിക നിലവാരത്തിന്റെ അംഗീകാരമായി ഇത് ധരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. തന്റെ ഖൽസ വ്യതിരിക്തമാകണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു, കൂടാതെ "ലോകത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് വേറിട്ടു നിൽക്കാൻ" അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. സിഖ് ഗുരുക്കന്മാർ ആവിഷ്കരിച്ച അതുല്യമായ പാത പിന്തുടരണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങനെ, ഗുരു ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ, തലപ്പാവ് ധരിച്ച ഒരു സിഖ് എപ്പോഴും ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നു; കാരണം, തന്റെ 'സന്യാസി-സൈനികരെ' എളുപ്പത്തിൽ തിരിച്ചറിയാൻ മാത്രമല്ല, എളുപ്പത്തിൽ കണ്ടെത്താനും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു.

ഒരു സിഖ് പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ തലപ്പാവ് ധരിക്കുമ്പോൾ, തലപ്പാവ് ഇനി ഒരു തുണികൊണ്ടുള്ള ഒരു കെട്ട് മാത്രമല്ല; കാരണം അത് സിഖിന്റെ തലയുമായി ഒന്നാകുന്നു. തലപ്പാവ്, അതുപോലെ സിഖുകാർ ധരിക്കുന്ന മറ്റ് നാല് വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് ആത്മീയവും മതേതരവുമായ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. തലപ്പാവ് ധരിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിരവധി ചിഹ്നങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും - സ്വാതന്ത്ര്യം, സമർപ്പണം, ആത്മാഭിമാനം, ധൈര്യം, ഭക്തി, പക്ഷേ, സിഖുകാർ തലപ്പാവ് ധരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണം അവരുടെ സ്ഥാപകനായ ഖൽസ ഗുരു ഗോവിന്ദ് സിംഗിനോടുള്ള

സ്നേഹവും അനുസരണവും ആദരവും പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്.

"ഈ തലപ്പാവ് നമ്മുടെ ഗുരുവിന്റെ സമ്മാനമാണ്, ഈ വിധത്തിൽ നമ്മുടെ സ്വന്തം ഉയർന്ന ബോധത്തോടുള്ള നമ്മുടെ പ്രതിബദ്ധതയെ സിംഹാസനസ്ഥനാക്കുന്ന സിംഹാസനമായി നാം സ്വയം കിരീടമണിയുന്നു, ഇത് പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും ഒരുപോലെ, ഇത് മറ്റുള്ളവർക്ക് ഒരു അടയാളമാണ് എല്ലാവരെയും സേവിക്കാൻ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ തലപ്പാവ് ധരിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ മറ്റ് ആറ് ബിലുൺ ആളുകൾക്കിടയിൽ ഒരു ഏക വ്യക്തിയായി നിർഭയമായി നിലകൊള്ളുന്നു. (സിഖ്നെറ്റിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചത്)

എളിമയാണ് നിങ്ങളുടെ യാത്രയുടെ പ്രധാന സത്ത്

വിനയം സിഖ് മതത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന മനോഭാവമാണ്. ഇതനുസരിച്ച് സിഖുകാർ ദൈവത്തിനു മുന്നിൽ വിനയാന്വിതരായി വണങ്ങണം. വിനയം അല്ലെങ്കിൽ നമ്രത പഞ്ചാബി ഭാഷയിൽ അടുത്ത ബന്ധമുള്ള പദങ്ങളാണ്. വിനയം എന്നത് ഗുർബാനിയിൽ ആവേശത്തോടെ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഗുണമാണ്. ഈ പഞ്ചാബി വാക്ക് "വിനയം", "ഔദാര്യം" അല്ലെങ്കിൽ "നമ്രത എന്നിങ്ങനെ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. താൻ മറ്റാരെക്കാളും നല്ലവനാണെന്നോ പ്രാധാന്യമുള്ളവനാണെന്നോ ഉള്ള ചിന്തയാൽ മനസ്സിനെ അസ്വസ്ഥമാക്കാത്ത ഒരു മനുഷ്യൻ.

എല്ലാ മനുഷ്യരെയും പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന ഗുണമാണിത്, ഒരു സിഖിന്റെ മാനസികാവസ്ഥയുടെ അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഭാഗമാണിത്, ഈ ഗുണം എല്ലായ്പ്പോഴും സിഖിന്റെ കൂടെയായിരിക്കണം. സിഖ് ആയുധപ്പുരയിലെ മറ്റ് നാല് ഗുണങ്ങൾ ഇവയാണ്: സത്യ (ശ്രമി), സന്തോഖ് (സന്തുഷ്ടി), കരുണ (ദയ), പ്രേം (സ്നേഹം).

ഈ അഞ്ച് ഗുണങ്ങൾ ഒരു സിഖിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്, ഈ ഗുണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാനും അവയെ തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കാനും ധ്യാനിക്കുകയും ഗുർബാനി വായിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് അവന്റെ കടമയാണ്.

ഗുർബാനി നമ്മോട് പറയുന്നത്:

"വിനയത്തിന്റെ ഫലം അവബോധജന്യമായ അറിവിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സമാധാനവും സന്തോഷവുമാണ്. വിനയത്തോടെ അവർ ശ്രേഷ്ഠതയുടെ നിധിയായ ദൈവത്തെ ധ്യാനിക്കുന്നത് തുടരുന്നു. ഈശ്വരബോധമുള്ളവൻ വിനയത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. കരുണാർദ്രമായ വിനയത്താൽ ഹൃദയത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു. സിഖ് വിനയം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒരു ദാന പാത്രമായി.

സിഖ് മതത്തിന്റെ ആദ്യ ഗുരു ഗുരു നാനാക്ക്:

"നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹത്തോടും വിനയത്തോടും കൂടി ശ്രവിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുക, നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ആഴത്തിലുള്ള വിശുദ്ധ ആലയത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങളെത്തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുക."- SGGS പേജ് 4

"സംതൃപ്തി നിങ്ങളുടെ കമ്മലും വിനയം നിങ്ങളുടെ ഭിക്ഷാപാത്രവും ധ്യാനവും നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ അഭിഷേകം ചെയ്യാനുള്ള ചാരമാക്കുക."- SGGS പേജ് 6.

"വിനയത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിൽ, വാക്ക് സൗന്ദര്യമാണ്. അവിടെ സമാനതകളില്ലാത്ത സൗന്ദര്യത്തിന്റെ രൂപങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു." SGGS പേജ് 8

"വിനയവും ഔദാര്യവും അവബോധവുമാണ് എന്റെ അമ്മായിയമ്മയും അമ്മായിയപ്പനും" -SGGS പേജ് 152.

ആത്മീയതയിലേക്കുള്ള യാത്ര

ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ് നിത്യജീവനുള്ള ഗുരുവാണ്, സിഖ് ഗുരുക്കന്മാരുടെയും ഹിന്ദു, മുസ്ലീം സന്യാസിമാരുടെയും കാവ്യാത്മക രചനയാണ്. അവനിലൂടെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ദൈവം നൽകിയ സമ്മാനമാണ് ഈ ശേഖരം. ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിന്റെ ദർശനം ഒരു തരത്തിലുള്ള അടിച്ചമർത്തലുകളുമില്ലാത്ത ദൈവിക നീതിയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമൂഹമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥം ഹിന്ദുമതത്തിന്റെയും ഇസ്ലാമിന്റെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും, ഈ രണ്ട് മതങ്ങളുമായും അത് ധാർമിക ഐക്യത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാരുടേതിന് തുല്യമായ സ്ഥാനമാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാർക്ക് തുല്യമായ ആത്മാക്കൾ ഉണ്ട്, അതിനാൽ വിമോചനം നേടാനുള്ള തുല്യ അവസരങ്ങളോടെ ഉയർന്ന ആത്മീയത കൈവരിക്കാൻ തുല്യ അവകാശങ്ങളുണ്ട്. മതപരവും സാംസ്കാരികവും സാമൂഹികവും മതേതരവുമായ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പ്രധാന മതപരമായ സമ്മേളനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ സ്ത്രീകൾക്ക് പങ്കെടുക്കാം.

സിഖ് മതം സമത്വം, സമൂഹിക നീതി, മാനവികതയ്ക്കുള്ള സേവനം, മറ്റ് മതങ്ങളോടുള്ള സഹിഷ്ണുത എന്നിവയെ സമർത്ഥിക്കുന്നു. ദൈവനിന്ദിത ജീവിതത്തിൽ അനുകമ്പ, സത്യസന്ധത, വിനയം, ഉദാരത എന്നിവയുടെ ആദർശങ്ങൾ പരിശീലിക്കുമ്പോൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ദൈവത്തോടുള്ള ആത്മീയ ഭക്തിയും ബഹുമാനവും ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നതാണ് സിഖ് മതത്തിന്റെ മഹത്തായ സന്ദേശം. ധ്യാനം, ദൈവത്തെ സ്മരിക്കുക, സത്യസന്ധമായി ജീവിക്കാൻ പ്രവർത്തിക്കുക, മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കിടുക എന്നിവയാണ് സിഖ് മതത്തിന്റെ മൂന്ന് അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ.

ആത്മാവിനു വേണ്ടിയുള്ള ഈ ആത്മീയ യാത്ര ആരംഭിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിന് അഭിനന്ദനങ്ങൾ. വിവർത്തനം ഒരിക്കലും ഒറിജിനലിനോട് അടുക്കാൻ കഴിയില്ല, പ്രത്യേകിച്ചും ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹിബ് മുഴുവനും പദ്യത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, രൂപകങ്ങളുടെ ഉപയോഗം ദൃശ്യം അങ്ങേയറ്റം ബുദ്ധിമുട്ടാക്കുന്നു. ദൈവിക സന്ദേശത്തിൽ, പ്രഹ്ലാദൻ, ഹിരണ്യാക്ഷൻ, ലക്ഷ്മി, ബ്രഹ്മാവ് മുതലായവ ഹിന്ദു, മുസ്ലീം പുരാണങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ദയവായി ഇവ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വായിക്കാതെ അവയുടെ അടിസ്ഥാന സന്ദേശം മനസ്സിലാക്കുക. ദൈവം ഏകനാണെന്നും അവനുമായുള്ള ഐക്യമാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം എന്ന വസ്തുതയിലാണ് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നത്.

ദൈവിക സന്ദേശം നിങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ എത്തിക്കുന്നതിന്, വർഷങ്ങളായി നിരവധി സന്നദ്ധസേവകർ ഈ ജോലി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ചോദ്യങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ walnut@gmail.com എന്ന ഇമെയിലിലേക്ക് സന്ദേശം അയക്കാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല, ഈ യാത്രയിൽ നിങ്ങളോടൊപ്പം ചേരാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.